

சுந்து சாத்யம்

(HINDU ORGAN)

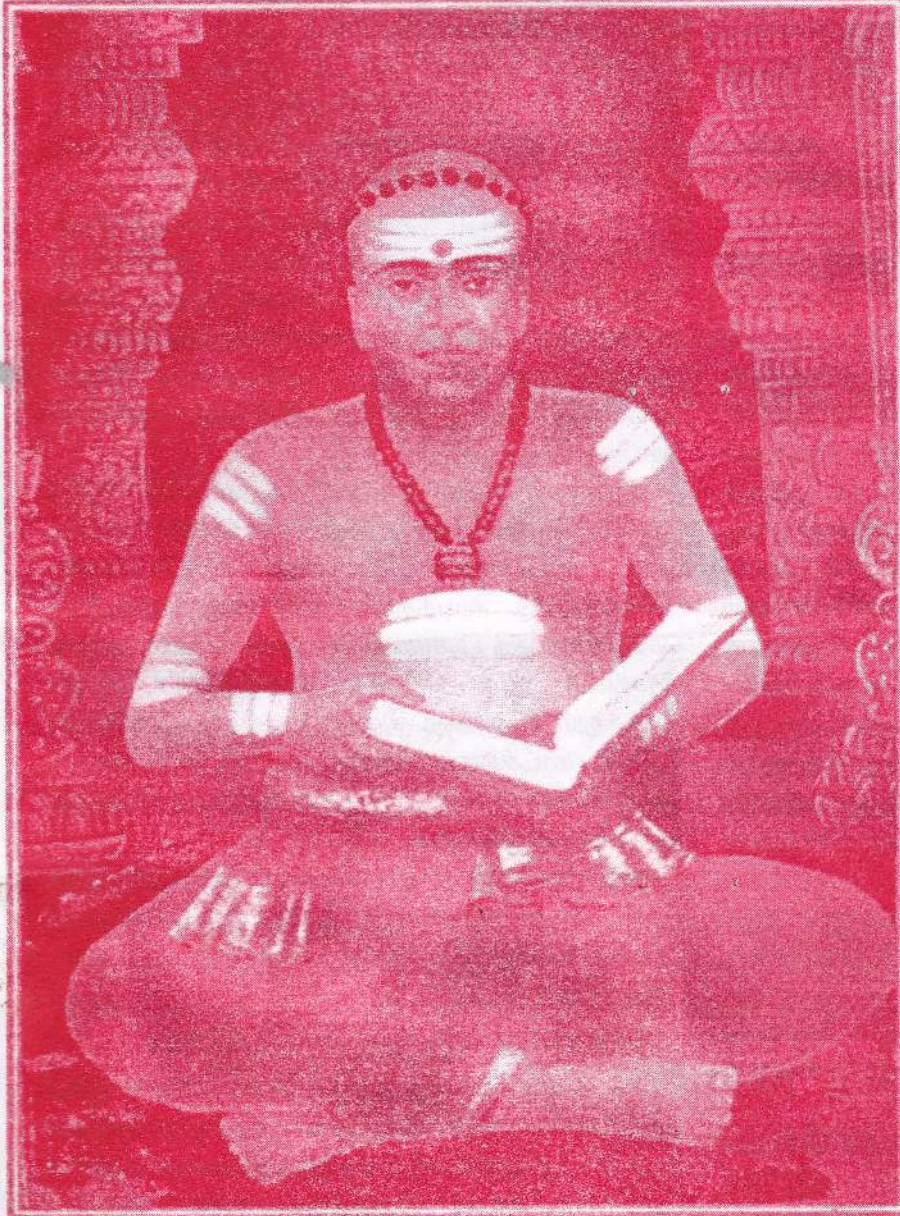
புத்தகம் : 114

தாரனவருஷம் கார்த்திகை - 2004

இதழ் : 11

நாவலர் பெருமான் 182 ஆவது வருடம் - 125 ஆவது குருபூசை

சிறப்பு மலர்

மாந்தளிர் மேனி யானை
மலர்விழி யழகி னானைத்
தீந்தமிழ் வாயி னானைச்
செபமணிக் கையி னானைக்
காந்தமின் சாரம் போலக்
கவர்ந்திடும் தோற்றத் தானை
ஏந்திசை பரவி னானை
என்னுளே வணங்கி னேனே.

வரம்பெறு வாக்கி னானை
வஞ்சமில் நெஞ்சி னானை
உரம்பெறு மேனி யானை
உயர்சிவ சமயம் வாழ
நிரம்பிய பணிசெய் தானை
நீள்தவ வேள்வி யானைப்
பரம்பொருட் பற்றி னானைப்
பற்றினார் பற்றற் றாரே

நாவலர் அவரே யாவார்
நமதுசை வாகமத்தின்
காவலர் அவரே: இன்பக்
கனிதமிழ் அமுதம் ஊறும்
பாவலர் அவரே: எங்கள்
பைந்தமிழ் உலகை யாளும்
கோவலர் உலகை யாளும்
கோவலர் அவரே! வெற்றி
கொட்டுக முரசு மிங்கே!

- கவியோகி -
சுந்தானந்த பாரதியார்.

மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

நாவலரும் புராண படனமும்

- பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை

இற்றைக்குத் தொண்ணூற்றேழு வருடங்களுக்கு முன் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலிலே கந்தபுராண படனம் நடந்தது. சூரனமைச்சியலில் வரும் 'வேதக் காட்சி' என்ற பாடலுக்கு ஆறுமுகநாவலர் பயன் சொன்னார். நாவலர் மருகரும் மாணவருமான வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலப்பிள்ளை வாசித்தார். 1872ஆம் ஆண்டில் இது நடந்தது.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலிலே சிவதீட்சை பெற்ற பிராமணர்களே புராண படனஞ் செய்து வருவது வழக்கம். அது இன்றும் நடந்து வருகின்றது. இது பொதுவிதி. நாவலர் விடயத்திலும் வித்துவ சிரோமணி விடயத்திலும் பொது விதியைக் கொள்வதில்லை. கோயிலார் இந்த இருவருக்கும் விசேட மதிப்புச் செய்துவந்தார்கள்.

வித்துவ சிரோமணி இலக்கிய இரசனையில் - இரசனையை எடுத்துக் காட்டுவதில் - ஈடும் எடுப்பும் இல்லாதவர். அவருக்குப் பயன் சொல்லுவதன்றி வாசிக்கிற வழக்கம் கிடையாது. அவர் வாசிக்க விரும்பினாலும் அவர் வாசிக்கப் பயன் சொல்லுகிறவர்தான் யாருக்குத் துணிவு வரும்?

இத்துணைச் சிறந்த வித்துவசிரோமணி அன்று அடங்கி ஒடுங்கி மிக்க அச்சத்துடன் வாசித்தார். நாவலர் பயன் சொன்னார்.

மாமனார் முன்னிலையில் இந்த மருகரைக் காணுவது அபூர்வம். அன்று, "மருகர் வாசித்தார். மாமனார் பயன் சொன்னார்". என்றால் யாவரும் நம்பவேமாட்டார்கள். கற்பனைக் கெட்டாத அந்தக் காரியத்தை எப்படியோ கோயில் மாணேஜர் ஒழுங்கு செய்துவிட்டார்.

மாணேஜர் செய்த இந்த ஒழுங்கு முன்னமே எங்கும் பரவிவிட்டது. மூலை முடுக்குக்களிலுள்ள வித்துவான் களும் வந்துவிட்டார்கள். புராணங் கேட்கும் ஆர்வ முள்ள பெண் ஆண் அத்தனைபேரும் குழுமி விட்டார்கள். எள்ளிட இடமின்றி எங்கும் நெருக்கம் மிக்கபோதும் அமைதி குடி கொண்டிருந்தது. யாவரும் மாமனையும் மருகரையும் மாறிமாறிப் பார்த்தபடி இமையவர்களாகயிருந்தார்கள்.

"காலத்துக்கும் விடய குண பாவத்துக்கும் ஏற்ப, எச்சதியில் எவ் விராகத்தில் வாசிக்கப்படுகிறதோ, அச்சதியில் அவ்விராகத்திற்றானே பொருள் சொல்லவேண்டும்" என்பது நாவலர் எழுதிய சிவபுராண படன விதி. அவ் விதிக்குப் பரிபூரண இலக்கியமாய் இருவரும் திகழ்ந்தார்கள்.

பதவுரை பொழிப்புரை நடந்ததன் மேல் விரிவுரை நடந்தது. வேதக்காட்சி சாத்திர ஞானம். அது பாச

ஞானம். உபநிடத் துச்சியில் விரித்த போதக் காட்சி பசு ஞானம். பசுவாகிய ஆன்மா பாசத்தை விலகித் தன்னைப் பிரம் மயமாகக் காணும் ஞானம் அந்த ஞானம். 'நான் பிரம்மம்' என்னும் ஞானம் அது. பாச பசு ஞானங்கள் இரண்டுக்கும் இறைவன் எட்டாதவன். அவனருளாலே தான் அவனை எட்டுதல் கூடும். அவனருள் பதி ஞானம்.

முவகை ஞானத்தின் இயல்பையும், நேற்றைப் பாலனின் பிரபாவத்தையும் திருமுறைகள் சித்தாந்த சாத்திரங்கள் உபநிடதங்கள் சிவாகமங்கள் என்னும் அதி பிரபல பிராமணங்கள் வாயிலாகவும், அநுபவ அநுபூதிமான்கள் வாயிலாகவும் விரிவுரை ஊற்றெடுத்தும் பெருகியது. நீண்ட கால தத்துவம் அனுப் பிரமாணமாய்ச் சுருங்கிக் கழிந்தது.

சரீரம் புளகங் கொள்ளக் கண்ணீர் ததும்ப மாமனார் முகத்தை நோக்கியது நோக்கியபடி சித்திரப் பாவை போல ஆடாமல் அசையாமல் இருந்தார் மருகர் வித்துவ சிரோமணி. மருகரின் நிலைசபை யெங்கும் பரவியது. கல்லால் முனிவர்கள் போலக் காட்சியளித்தார்கள் கற்றவர் நிரம்பிய சபையினர்கள்.

ஒரு காலத்திலே தருமபுரத்திலே குமரகுருபரர் "ஐந்துபே ரறிவுங் கண்களே கொள்ள" என்று, பெரிய புராணத்தில் வரும் அருமைச் செய்யுளுக்கு விரிவுரை நிகழ்த்தியருளினார். அந்த விரிவுரையை, வேதக் காட்சிக்கு அன்று நடந்த விரிவுரை ஞாபகஞ் செய்வதாயிருந்தது.

ஒருமுறை தமது பிரசங்க முறையல்லாத தொரு நாளில், வண்ணைச் சிவன் கோயிலில், தமக்கு அன்று ஆயத்தமில்லை என்று கூறி, நம்பால் "மரணத்துக்கு ஆயத்தமில்லை" என்று, ஆயத்தஞ் செய்யாமல் ஒரு பிரசங்கம் செய்தவர் நாவலர். அந்தப் பிரசங்கம் அவர் செய்த பிரசங்கங்களில் தலை சிறந்ததும் உருக்கம் நிறைந்ததுமாகும். அவ்வாறே வேதக் காட்சிக்குச் செய்த புராண விரிவுரையும் அவர் செய்த புராண விரிவுரைகளில் தலைசிறந்ததும் உருக்கமிக்கதுமாகும்.

குறிப்பிட்ட இரு நிகழ்ச்சிகளையும் கேட்டவர்களைக் கண்டவர்களைக் கண்டு கேட்டாலே நம்மையறி யாமலே நம்மையிழப்பதொரு மெய்ப்பாடு உண்டாகும்.

பரவு யுகம் ஆறுமுகநாவலர்

- திருவாவடுதுறை ஆதீன மகாவித்துவர்

ஸ்ரீ மத் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை

1. அகத்தியந்தொல் காப்பியமுன் னாயபல விலக்

(தொடர்ச்சி 04ஆம் பக்கம்)

2. திருச்சிற்றம்பலம்
வாழ்க அந்தணர் வாவை ரானினம்
வீழக தன்புளல் வேந்தனு யோங்குக
சூழக தீயவதல் லாமர வாயமே
சூழக வையக முந்சூயர் தீர்கவே
திருச்சிற்றம்பலம்

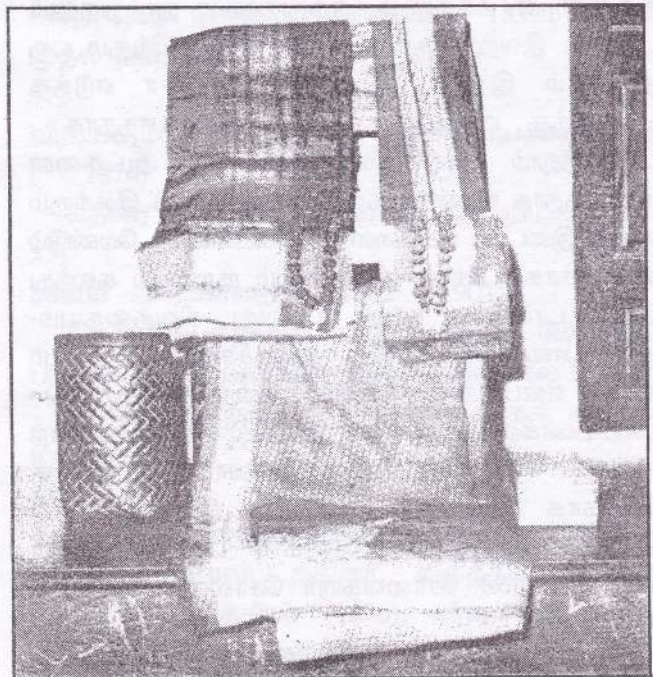
நல்லைநகர் நாவலர் பிறந்திலரேல்...!

அன்னியர் ஆட்சி மேற்குலக மதங்கள் மதம் பிடித்து மடம் கட்டி மக்களை மாற்றிய காலம். தமிழ் அரியாசனம் இழந்து அன்னிய மொழி அரசொச்சிய காலம். சைவம் சிறப்பிழந்து சோடையற்று காணப்பட்ட காலம். சைவத்திற்கும் தமிழுக்கும் புத்துயிர் கொடுத்தார் நாவலர். நாயன்மார் தேவரங்கன் மூலம் சைவத்தை வளர்த்தது போல் தனது பிரசங்கங்களாலும் நூல்களாலும் நாவலர் சைவத்தை வளர்த்தார்.

இதைவிட இரத்தினச்சுருக்கமாக நாவலரின் பெருமைகளைக் கூறிவிட முடியாது. நமது இளைஞர்கள், மாணவர்கள் சிறுவர்கள் நாவலரைப் பற்றி நன்கறிந்து நாவலர் வழியில் நடக்கவேண்டும். எனவே தான் அவரது 125 குரு பூசை மாதத்தில் அவரைப் பற்றிய பல்வேறு குறிப்புகளை நாம் மாணவர் உலகத்திற்கு சமர்ப்பிக்கின்றோம். ஆசிரியப் பெருந்தகைகள் நாவலர் பெருமானின் நற்சேவைகளை நமது மாணவர்களுக்கு நாளாந்தம் சிறிது சிறிதாக ஊட்டி வளர்க்க

வேண்டும். முன்பு யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் ஒன்பதாம் வகுப்பில் சுத்தானந்த பாரதியார் இயற்றிய 'நாவலர் பெருமான்' என்ற நூல் துணை நூலாகப் படிப்பிக்கப்பட்டது. இன்று எமது பாடசாலைகளில் எல்லா வகுப்புகளில் நாவலர் பெருமான் பற்றி கற்பிக்க நாம் முன்வரவேண்டும். வருடத்தில் ஒரு முறை மாத்திரம் போட்டிகள் வைத்து பரிசுகள் வழங்குவதின் மூலம் நாவலர் சிறப்புகளை நாம் மாணவர்கள் மத்தியில் பெரிதும் பரப்பி விட முடியாது. சிறுவர்களுக்கு சித்திரப்படங்கள் (நூல்) மூலம் நாவலரின் வாழ்க்கையை எடுத்துக் காட்டலாம். ஓரங்க நாடகங்கள், குறும்படங்கள் மூலம் அவரைப் பற்றிய அறிவை மாணவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டலாம்.

நாவலர் வழியில் நற்பணிகளை முன்னெடுத்துச் செல்லலாம். இது பற்றி 'நாவலர் சபை' நன்கு சிந்தித்து செயலாற்ற வேண்டும். நாவலர் பாடசாலை நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகின்றது. நாவலர் பாடசாலையை மேலும் வலுவடையச் செய்ய அதிபர் சிவராசா அவர்கட்கு சைவமக்கள் உதவவேண்டும். கோப்பாய் நாவலர் பாடசாலை வளர்ந்து வருவது பெருமகிழ்ச்சிக் குரியதாகும். அதே மாதிரி சிதம்பரம் நாவலர் பாடசாலை முன்னின்று உழைப்பதற்கு காரணமானவர்களை நாம் பாராட்ட வேண்டும். நாவலர் வழியில் உருவாக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியும் ஏனைய இந்துக் கல்லூரிகளும் முதன்மைப் பாடசாலைகளாக முன்னேறியது மகிழ்ச்சிக் குரியதே! யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியிலும் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலையிலும் நாவலர் சிலை ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். நாவலர் தனது நாவன்மையை வெளிப்படுத்தியது வண்ணார்பண்ணை சிவன்கோயிலில்! எனவே அப்பகுதியிலும் நாவலர் சிலை நிறுவப்படலாம். நாள்தோறும் நாவலர் பெருமையை நாவினிக்க நாம் சொல்ல வேண்டும்.

நாவலர் பெருமான் உபயோகித்த உடைகள், பொருட்கள்.

இந்துசாதனம்
சைவ பர்பாலனை சபைய வெளியீடு
சைவ பர்பாலனை சபையினருக்காக அச்சிட்டு
வெளியீடுபவர் :
எடர் இ.மகேந்திரன்
ஆசிரியர் :
இ.மகேந்திரன்
அச்சுப்பதிப்பு :
சைவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலை
(கன்னி அச்சகம்)
முகவர் :
450, கே.கே.எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்

(2ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கணமுஞ் சகத்தியல்பல் விலக்கியமுஞ் சாற்றுபர மதநூலு

மகத்துவமெய்ப் பொருணூலு மதியமையப் பயின் றுணர்ந்து

சுகத்தியலு மநுபூதித் தோன்றலா யமர்பெரியோன்.

2. மாறுபடு பரசமய வழிய னைத்து மறமாற்றி யாறுபடு செஞ்சுடிலத் தண்ணலா ரருணெறியே தேறுபடும் படிவளர்த்துத் திகமுமா தவமுடையோன் வீறுபடு சிவனடியார் மேன்மைமுழு மையுமுணர்ந்தோன்

3. கருள்விரவு தலைக்கழிக்குங் கண்மணியும் வெண்ணீறும்

பொருள்விரவு மைந்தெழுந்தும் பொருளாகக் கொண்டுவப்போன்

றெருள்விரவு சுத்தசைவ சித்தாந்தப் பெருஞ்செல்வ னெருள்விரவு பரவுபுக ழாறுமுக நாவலனே.

சொனஞ்சாய்நு நாவலர்வருமாள்

- மகாவித்துவான் ச.தண்டபாணிதேசிகர்.

சொற்பொழிவில் இவர்கட்கு என்று தனித்தபாணி:-

இக்காலத்திலே பல மேடைப் பேச்சாளர்களைப் பார்க்கிறோம். ஏன் உபதேச குரு மூர்த்திகாளாக இருக்க வேண்டியார்கள் கூட உபந்நியாசகர்கள் ஆகின்றார்கள். பேச்சுக்களோ தண்ணீற்கலந்த பாலாக உள்ளது. நாம் அன்னப் பறவையாக இருந்தால், மலை கெல்லி எலியைப் பிடிப்பது போல, பெருமுயற்சி செய்து சில கருத்துக்களை உணரலாம். அன்றியும் எத்தனை ஏச்சுக்களும் ஏத்துதலும் தூற்றுதலும் உள்ளன. இவற்றிக்கும் பேச்சின் தலைப்பிற்கும் ஒரு தொடர்பும் இராது. இவர்கள் பேச்சோ எடுத்த பொருளுக்கு ஏற்றதாக - தரம் குறையாததாக - போற்றுதலும் புகழ்ச்சியும் கொண்டு ஆட்களை ஏய்க்காததாக உண்மைக்கு உறைவிடமாக இருக்கும் என்றும், இடையே மக்களை நகைக்கவைக்க வேண்டும் என்பதற்காகக் கோமாளித்தனமும் குறும்பும் கலந்து பேசமாட்டார்கள். 'நாம் பேசுவது சிவத்தையும்- சிவனடியாரையுமே. இதில் நகைச்சுவைக்கு இடம் எங்கே? என்பார்கள் என்றும், அன்றியும் 'ஒழுக்கம் உடையவர்க்கு ஒல்லாவோ தீய வழக்கியும் வாயாற் சொல்ல' என்னும் வள்ளுவர் வாய் மொழிக்கு இலக்காக இருக்கும் என்றும், இராமநாதபுரம் பொன்னுச்சாமித்தேவர் அவர்கள் பாராட்டுவார்கள் என்று சிவசாமிச் சேர்வைகாரர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்.

புராணங்களைப் பிரசங்கிப்பதில் இவர்கள் கையாண்ட முறையே தனிமையானது. ஏடு

வாசிப்பவரை வரலாற்றுச் சந்தர்ப்பத்திற்கும், பாடலுக்கும் ஏற்ற இராகத்திற் படிக்கச் செய்து தாமும் அதே இசையிற் பயன் சொல்லுவார்களாம். அதிலும் பொழிப்புரை, கருத்துரை, அருஞ்சொற் பொருள், சொல் நயம் பொருள்நயங்கள், சாத்திரக் கருத்துக்கள், திருமுறைமேற்கோள்கள், இலக்கணக் குறிப்பு - இந்தமுறையிலேயே பயன் சொல்லுவார்களாம். யாரேனும் விரைந்தெழுதுவாரோ, பதிவு செய்வாரோ இருந்து எழுதினால் அழகான உரை நூல்கள் பலவற்றைத் தமிழுலகம் பெற்றிருக்கக் கூடும் என்று சிதம்பரம் வாமதேவ முருகபட்டாரகர் மொழிவார்கள் என, அவர்கள் மகனார் தமிழாசிரியர் மாணிக்கபட்டாரகர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்.

1920-ம் ஆண்டில் தலைமையாசிரியராக விளங்கிய ம.க.வேற்பிள்ளை ஐயா அவர்கள் கந்தபுராணம் முழுமையும் வைதிக முறைப்படி பாடம் சொல்லக் கேட்கும் பேறு எங்கட்குக் கிடைத்தது. அதில் அவர்கள் சொன்ன சில குறிப்புக்களைத் தருகின்றேன்.

நொத்தாரிசு பொன்னையா உபாத்தியாயர் அவர்கள் நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயிலிலே வெள்ளி செவ்வாய்க்கிழமைகளிலும், சிறப்பு நாட்களிலும் கந்தபுராணம் படித்துப் பயன் சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்களாம். ஒருநாள் அவர்கட்கு உடம்பு நலமில்லையாம். ஆதலால், பயன் சொல்லும் முறை முட்டுப்பட்டதாம். கோயில் நிர்வாகிகள் நொத்தாரிசு ஐயாவைக் கண்டு தங்கள் நிலையிற் சொல்லுவார் யாரும் இல்லையே! இந்நிகழ்ச்சி இரண்டொரு நாட்களுக்கு நிறுத்தி வைத்தால் என்ன என்று கேட்டார்களாம். அப்போது ஐயா அவர்கள் "நிறுத்தி விடலாம், இன்று சுக்கிரவாரம், திருக்கல்யாணப்படிப்பு, இதனை எண்ணிப் பல்லாயிரமக்கள் கூடுவார்களே! நாம் முன்னரே அறிவியாமையால் ஏமாற்றமாக அல்லவா முடியும். நாம் அதனைச் செய்ய விரும்பவில்லை. இருக்கட்டும். நமது கந்தப்பிள்ளை மகன் இருக்கிறார்: அவர் நன்றாகப் பயன் சொல்லுகிறார் என்று கேள்வி. அவரை இன்று சொல்லச் செய்தால் என்ன?" என்றார்களாம். கோயில் அதிகாரிகள் நாவலர் ஐயா அவர்களிடம் தெரிவிக்க, அவர்களும் 'திருவருள்' என ஒத்துக்கொண்டார்கள், மேடைக்கு வந்தார்கள், "திகடசக்கர" எனக் காப்புச் செய்யுளைக் கூறினார்கள். திருவருள் அனைவர் காதிலும் செய்யுளோடுகலந்து பாய்ந்தது. எடுத்த எடுப்பிலேயே சபை களை கட்டியது. இளைஞர் இவ்வளவு நன்றாகப் பயன் சொல்லுகிறாரே என்று எல்லாரும் வியந்து பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தனர். சபை களை கட்டி இருப்பதை மக்கள் வியந்து கொண்டாடுவதையும் சிலர் மூலமாகச் செவியுற்ற நொத்தாரிசு ஐயா அவர்கள், தம் நோவையும் மறந்து ஒரு தூண்

மறைவில் வந்திருந்து கேட்டார்களாம்.

அப்போது இமயமலையரசன் உமாதேவியாரைச் சிவபெருமான் திருக்கரத்தில் ஒப்புவித்துத் தத்தம் செய்து கொடுக்கும் பகுதியாகிய

“பூசனை புரிந்த பின்னர்ப் புவன மீன்றாள் தன் கையைப்

பாசம தகன்ற தொல்சீர்ப் பரஞ்சுடர் கரத்துள் வைத்து

நேசமொ டளித்தேன் என்னா நெடுமறை மனுக்கள் கூறி

வாசநல் லுதகம் உய்த்தான் மருகன் என்றவனை உன்னி”

என்ற பாடல் நடந்து கொண்டிருந்தது. நாவலர் ஐயா அவர்கள் “மருகன் என்றவனை உன்னி” என்ற பகுதிக்கு “எங்குள் பொருளுங் கோளும் ஈதலும் தானே யாகும் சங்கரனை மருமகன் என்று எண்ணித் தருக்குக் கொண்டு தன்தலையிழந்து ஆட்டுத் தலையைப் பெற்றவனாகிய தக்கனை மனத்திலே எண்ணி, அத்தகைய அவல நிலை தனக்கு என்றேனும் நோந்துவிடக் கூடாதே என அஞ்சித் தத்தம் செய்து கொடுத்தான்” என்று பயன் கூறி, ‘என்றவன்’ வினையாலணையும் பெயர் எனவும் இலக்கணமுங் கூறினார்களாம். இருந்து கேட்ட அறிஞர்கள் அனைவரும் அற்புதம் அற்புதம் என வியந்தார்களாம். தூண் மறைவில் உடல் வருத்தத்துடனிருந்த நொத்தாரிசு ஐயா அவர்களும் மன நிறைந்த மகிழ்ச்சியால், தாம் மறைவிலிருந்ததையும் மறந்து, ‘ஆகா’ எனச் சத்தம் இட்டார்களாம். நாவலர் ஐயா அவர்கள் சிறிது துணுக்குற்று நாண, நொத்தாரிசு அவர்கள் “மிக நன்றாக இருக்கிறது. கச்சியப்ப சிவனார் திருவுளக்கிடக்கை இதுதான்” என்று பாராட்டினார்கள். அது முதல் நொத்தாரிசு ஐயா அவர்கள் வர இயலாத போதெல்லாம் இவர்கட்கே வாய்ப்புக் கிட்டுவதாயிற்று.

இரண்டொரு நாட் கழித்து, திருவவதாரப் பகுதிக்குப் பயன் சொல்லும் வாய்ப்பும் இவர்கட்கு வழங்கப்பட்டது. இது கேட்ட மக்கள் இன்றும் ஓரமுத மழையும் அரதனக் குவியலும் கிடைக்கப் போகிறது என்று திரளாகக் கூடியிருந்தார்களாம். அப்போது “அருவமும் உருவுமாகி” என்ற கந்தப் பெருமான் திருவவதாரக் கவி படிக்கப்பட்டதாம். அதில் ‘மருகன் வந்தாங்கு உதித்தனன்’ என்ற பகுதிக்கு “முற்கூறிய திருமேனிச் சிறப்புக்களுடன் எழுந்தருளி வந்தது போலத் தோன்றினார்” எனப் பயன் கூறி, “வந்தாங்” என்பதில் “ஆங்கு” உவம உருபு என இலக்கணக் குறிப்புக் கூறினார்களாம். இதுவரை மக்கள் ‘மருகன் வந்து ஆங்கு உதித்தனன்’ எனப் பிரித்து மருகப் பெருமான் வந்து அவ்விடத்துத் தோன்றினார்’ என்ற உரையையே கேட்டவர்கள். அவர்கள் சிந்தையில்

“பெம்மான் மருகன் பிறவான் இறவான்” ஆகையாலே மருகன், வந்தது போலத் தோன்றினார் என இறைவனுக்குள்ள நித்திய சுதந்திரமும் பரத்துவமும் கெடாத வண்ணம் உரை கூறியதற்காக உள்ளம் பூரித்தார்களாம். இங்ஙனம் பல உரைக்குறிப்புக்களை உதவினார்கள். ஆசிரியர் ம.க.வேற்பிள்ளை அவர்கள்.

சீவ சீந்தாமணி

- மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை.

கந்தவே டவத்திற் கருதரன் பான்முன்
வந்தவே ளென்ன வந்தவ தரித்தோ
னீற்றொடு கண்மணி நிறையப் பூண்பார்ப்
போற்றொடு பொலியும் புண்ணிய புருட
னவநெறி யாய வனைத்துங் களைந்து
சிவநெறி வளர்க்குந் திப்பிய குணத்த
னெழுத்து முதலாக வியம்பிலக் கணமும்
வழுத்திலக் கியமும் வரம்புகண் டெழுந்தோன்
சமயம் விசேடந் தகுநிரு வாணமென்
றமையுமுத் தீக்கையு மடைவுறப் பெற்றோன்
சுமங்கல விசேடச் சுருதியா மூலா
கமங்களின் முப்பொருள் கருதுபே ரருளான்
யுத்தியி னமைத்துணர்ந் தோங்க னுபுதி
சித்தியுற் றமைந்த சிவசிந் தாமணி
கற்றுணர் புலவருட் களிக்கு
முற்றுண ராறு முகநா வலனே.

நாவலர் வகுத்த புகழ்ப்பாதை

- கலாநிதி க.கைலாசபதி

“முன்னிருந்த எங்கள் சமயாசாரியர்கள் தாம் தரிசனஞ் செய்யப் போன தலங்களில் எல்லாம் பதிகங்கள் அருளிச் செய்தார்கள். இவரோ தாம் போன இடங்களிலெல்லாம் லோகோபகாரமான சைவப் பிரசங்கங்கள் செய்து வந்தனர்.”

இது கைலாசபிள்ளை எழுதிய நாவலர் சரித்திரம் நான்காம் அதிகாரத்தில் வருகின்றது. தம்மைச் சமயகுரவர் கட்கு ஒப்பிடுதல் சிறிதும் பொருந்தாதென்றும் அவர்களது “அடிப்பொடிக்குள்ள மகத்துவத்தில் ஆயிரத்தி லொன்று தானும்” தமக்கு இல்லை யென்றும் நாவலர் பணிவடக்கத்துடன் கூறியுள்ள போதும், நாவலரைப்பற்றி எழுதிய பலர் அவரை ஐந்தாம் குரவர் என்றே வருணித்திருக்கின்றனர். முன் வந்த சமய குரவர்கள் புறச் சமயங்களைச் சாடித் தஞ்சமயத்தை நிலைநாட்டினர், அவரோடு ஐவராமென்ன, பரசமய கோளரியாக விளங்கியவர் நாவலர் என்பது யாவருமறிந்த தொன்றே. ஆயினும், வரலாற்றடிப்படையில் அமைந்த இவ்வொப்புமையில்

வேறுபாட்டைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார் கைலாசபிள்ளை. முன்னவர் பாட்டிலே பதிகங்கள் பாடினர், பின்னவர் உரை நடையிலே பேசியும் எழுதியும் பணிபுரிந்தவர். இவ்வேறுபாடு கவனத்திற்குரியது. “வசனம் போலப் பாட்டுக்கள் இக்காலத்திற் பிரயோசன முடையவைகளல்ல என்று கருதியே பாட்டுப் பாடுதலை இவர் குறைத்துக் கொண்டார்” - கைலாசபிள்ளையின் இக்கூற்று கட்டுரைத் தொடக்கத்திலுள்ள மேற்கோளுக்கு விளக்கம்.

தனது காலத்துக் கேற்றவை எவை என்பதையும் இன்றியமையாதன எவை என்பதையும் சிந்தித்துத் தெளிந்து அவற்றைச் செயற்படுத்தியமையே நாவலரது சிறப்புக்கும் தனித்துவத்துக்கும் அடிப்படையாகும். அதாவது நாவலரின் தற்கால உணர்வே அவரை அவரது சமகாலத்தவர் பலரினின்றி வேறுபடுத்தித் தனிச்சிறப்புடையராய்க் காட்டுகின்றது. நாவலர் வரலாற்றுப் பெருமகன். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு ஆவசியகமாயிருந்த சிற்பில கருமங்களை நிறைவேற்றியவர். நன்கு ஆற்றப்பட்ட அக் கருமங்கள் பிறருக்கு ஆதர்சமாக அமைந்தன. அவையே புதுப்பாதை காட்டும் புதுப்பணிகளாயும் அமைந்தன.

நாவலரும் தமிழ்சிமாயும்

- வித்துவான் சொ.சிங்காரவேலன்

நல்லைநக ராறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேற்
சொல்லுதமி முெங்கே? கருதியெங்கே?...”

உரைநடைத் தொன்மை:

மொழியின் இரு கூறுகளாக உள்ளவை உரைநடை, கவிதை என்ற இரண்டும் ஆம். இவற்றுட் கவிதை உரைநடையினும் சிறப்புடையது என்று கூறுவர். கவிதை படிப்போனைத் தன்வயப்படுத்தும் பெற்றி உடையது. உரை நடையும் அத்திறன் உடையது என்றாலும், கவிதைக்கலை கற்பனை, உணர்ச்சி, ஒலிநயம் முதலிய அனைத்தும் உடையதாக, இயற்றுவோன் உள்ளத்து எழும் உணர்வினைப் படிப்போன் மனத்துப் பதிப்பதாக உள்ளது. உரைநடையில் விளங்கும் அநுபவம் கவிதையில் மேம்பட்டுத் தோன்றுவதாகும். உரைக்கும் போக்கில் கவிதையே சங்ககாலத்தே சிறப்பற்றிருந்தது என்று கூறலாம். ஆசிரியப்பாவும் அதன் இயல்பையே உடைய நூற்பா ஆகிய சூத்திரமும் பெருவழக்கில் உரைநடை போல இருந்த காலம் சங்ககாலம் என்று கூறலாம். உரைநடை இலக்கியங்கள் பின்னே தோன்றுவதற்கு இவையே மூலமாக இருந்தன என்று கூறுவதிலும் தவறில்லை.

“மனத்தின் எண்ணி மாசறத் தெரிந்து கொண்டு
இனத்திற் சேர்த்தி உணர்த்தல் வேண்டும்”

“குறுமையும் நெடுமையும் அளவிற் கோடலின்
தொடர் மொழி யெல்லாம் நெட்டெழுத்தியல்”

“வினையி னீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதலூ லாகும்”

என்றெல்லாம் வரும் தொல்காப்பிய நூற்பாக்கள் பலவற்றைக் கூர்ந்து நோக்கினால், உரை நடையின் சாயல் அங்கெல்லாம் ஒளிவிடக் காணலாம்.

உரையாசிரியர் ஒட்டம்:

பழந்தமிழ் உரையாசிரியர்கள் கவிதை கட்டுப் பொருள் விரித்து எழுதினார்கள். தொல்காப்பியரே உரைநடைத் தோற்றத்திற்கு இலக்கணம் வகுத்துள்ளார். நான்கு வகையில் அவர் உரைநடையைப் பாசுபடுத்தியுள்ளார். கற்றோர்க்கே பயன்பெறுமாறு எழுதப்பட்ட உரையாசிரியர்களது உரைப்பகுதிகள் தமிழகத்து உரைநடையின் தொன்மையையும் நன்மையையும், அழகையும், ஆற்றலையும் விளங்கிக் கொள்ளுதற்கு விழுத்துணை புரிகின்றன. இறையனார் களவியல் உரை. இளம்பூரணர், கல்லாடர் உரைகள், சேனாவரையர், பேராசிரியர் உரைகள், தெய்வச்சிலையார், நச்சினார்க்கினியர் உரைகள் அடியார்க்கு நல்லார், குணவீர பண்டிதர் உரைகள், பரிமேலழகர் முதலிய பதின்மர் உரைகள் ஆகிய அனைத்தும் செப்பமுற அமைந்த சீரிய உரை நூல்கட்குத் தக்க எடுத்துக் காட்டுக்கள். திருமாலைப் பரவும் நாலாயிரத் திவ்விய பிரபந்தத்திற்கு எழுதப்பெற்றுள்ள நப்பிண்ணை, நஞ்சீயர், பெரியவாச்சான் பிள்ளை ஆகியோரது வடமொழியும் தமிழும் கலந்த உரைப்பகுதிகள் தனிவகையாகக் கொண்டு மதிக்கத்தக்கன. இவற்றின் ஊடே அரிய தமிழ்ச் சொற்களும், இனிய நயமும் விளங்குவதால் இவற்றைக் கற்போர் பெரும்பயன் பெறுதல் கண்கூடு. இந்த உரைநடை நூற்றாண்டு தோறும் வளர்ந்து தமிழை வளப்படுத்தி வரும் பாங்கில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்துப் பெரும்புலவர் ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் சிறப்பிடம் பெற்று விளங்குகின்றார். உரையாசிரியர் காலத்தே திறம்பெறத் தோன்றிய தமிழ் உரைநடை நாவலர் காலத்தே, அவரது சீரிய தொண்டு நலத்தால் ஆக்கமும் ஊக்கமும் பெற்றது.

நாவலர் நற்பணி:

கி.பி.17ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் டேனிசுக்காரராகிய சீகன் பால்கு ஐயர் (Ziegenbalg) தமிழகம் போந்து தமிழ் எழுத்துக்களை அச்சுக் கருவிகளில் பொருத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார், அவர் கி.பி.1716ம் ஆண்டில் தமிழ் இலத்தீன் இலக்கண ஒப்பியல் நூல் (Comparative Study of Tamil and Latin Grammar) எழுதினார். இத்தாலியப் பெரியார் தத்துவ போதக சுவாமிகள், புதுவை

ஆனந்தரங்கம்பிள்ளை, வீரமாமுனிவர் (18ம் நூற்றாண்டு) சிவஞானமுனிவர். பேரூர் சாந்தலிங்க முனிவர் ஆகிய பலர் தமிழ் உரைநடையிற் பெரும் பங்கு பற்றிப் பணியாற்றும் நேரத்தே தமிழ்த் தாய் செய்த நல்லுழால் தோன்றினார் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர். அவரால் தமிழ்மொழி பெற்ற மிகப் பெரிய வளர்ச்சி உரைநடை வளர்ச்சி என்று கூறுவது பெரிதும் உண்மையாகும்.

தமிழ் உரை நடைத் தந்தை நாவலர்:

'வசன நடை கைவந்த வல்லாளராக' நாவலர் விளங்கினார். தமிழ்மொழி கவிதைக் கலை உயர்வுடன் உரைநடைச் சிறப்பும் ஓங்கித் திகழ்தல் வேண்டும் என்பது இச் சான்றோரின் கருத்து ஆகும். தமிழ் உரை நடையின் தந்தை என்று வல்லோர் இவரைப் போற்றலாயினர். டிரைடன் (Dryden) போன்று இவர் தமிழ்உரைநடைக்கு அமைந்தார் என்று பாராட்டுவர். இவர் எழுதிய நடை செந்தமிழ் நடையாகும். எளிமையும் இனிமையும் தவழ இவர் எழுதினார், உரைநடையிலும் செம்மை தோன்ற, உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்த இயலும் என்று காட்டினார். ஆங்கில மொழியிற் சிறப்புற்று விளங்கும் குறியீட்டு இலக்கணத்தை, நாவலர் தமிழுக்குக் கொண்டு வந்து பொருத்தினார், இதனால், உரை நடை எழுதுவோன் உணர்ச்சியைப் பயில்வோனும் இனிது பெறமுடிந்தது. கிறித்தவர் வேதமான விவிலியநூலைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்த இப் பெருந்தகையாளர், தமிழ் எண்களையே அதிற் கையாண்டு தம்முடைய தமிழ்ப்பற்றை உரிய இடத்து ஓங்கச் செய்துள்ளார்.

சிந்தமிழ்த் காதல்:

இலக்கண வழ இல்லாமல் எழுத வேண்டும் என்ற உணர்ச்சியை முதற்கண் பின்பற்றிக் காட்டியவர் நாவலரேயாவர். எளிய இனிய சொற்களைத் தேர்ந்து, தாம் கூறவிழையும் கருத்துக்களை இனிது பாகுபாடு செய்து கொண்டு, உணர்ச்சிதும்ப எடுத்தெழுதும் திறம் இவர்க்கு இயல் பாயிற்று. தாம் எழுதுவது புராண வசனமாயினும், புதிய படைப்பாயினும், பாட்டின் உரையாயினும், பாடநூலாயினும் எங்கும் ஒரே கொள்கை உடையவராய் நாவலர் வாழ்ந்தனர். சிவநெறியின் மாட்டு இவ்வருட் புலவர் வைத்திருந்த அன்பிற் சிறிதும் குறைந்ததன்று இவர் செந்தமிழின் மாட்டிக்கொண்டிருந்த காதல்.

புதிய போக்கு:

வினா விடை வடிவில் (Catechism) தமிழ் இலக்கணத்தையும், சைவசமய உண்மைகளையும்

இவர் படைத்தார். மாணாக்கர்கள் எளிதில் மொழியின் நுட்பங்களையும், சமயத்தின் சால்புகளையும் விளங்கிக் கொள்வதற்கு இம்முறை பெரிதும் துணைபுரியலாயிற்று. இவற்றை மனப்பாடம் செய்து பழகுதற்கு இம்முறை பெரிய வாய்ப்பாயிற்று. சைவசமய வினா விடையும், இலக்கண வினா விடையும் இவ்வாறு பேரிடம் பெற்றுப் பிறங்குவன வாயின. தேவை எனத் தாம் கருதுமிடங்களில், இவர் வடசொற்களையும் விரவியெழுதினார். ஆயினும் இவ்வாட்சி அளவிற்குறையே என்பது உற்று நோக்கி உணரத் தக்கதாகும்.

பதிப்புப் பெரும்புகள்:

ஏட்டுச் சுவடிகளாக இருந்த தமிழ் நூல்களைக் கி.பி19ம் நூற்றாண்டில் முதன்முதலாக அச்சிற் பதிப்பித்த பதிப்பாசிரியர்கள் பலராவர். ஆனால் எந்தெந்த நூல்கள் யார் யாரால் முதன் முதல் அச்சிடப் பெற்றன என்றறிவதற்கு முறையான சான்றுகள் கிடைக்கப் பெறவில்லை: ஆறுமுகநாவலர், தாண்டவராயமுதலியார், இராமச்சந்திர கவிராயர், முகவை இராமாநுச கவிராயர் கொட்டையூர்ச் சிவக்கொழுந்து தேசிகர், திருத்தணிகை விசாகப் பெருமானையர், களத்தூர் வேதகிரி முதலியார், மயிலை சண்முகம் பிள்ளை, தில்லையம்பூர் சந்திரசேகரக் கவிராச பண்டிதர், வீராசாமிச் செட்டியார், சி.வை.தாமோரம்பிள்ளை, டாக்டர், உ.வே.சாமிநாதையர் என்பவர்கள் அப்பதிப்பாசிரியர்கள் என்று கூறலாம். வித்தியானுபாலன யந்திரசாலை என்ற அச்சகம் சென்னையில், நாவலர் நற்றமிழ்ப் பனுவல்களை நாளும் வெளியிடுவற்கு நற்றுணை புரிந்தது.

கட்டுரையாக்கம்:

தமிழ் மக்களது உரைநடை வளமில்லாமல் இருந்த தென்றும், அவர்கள் அல்லற்பட்டவாறு இங்ஙனம் என்றும் உவின்சிலோ தம் தமிழ் ஆங்கில அகர வரிசையில் (1862) எழுதுகின்ற பகுதி, நாவலர்க்கு முந்திய உரைநடை நிலையை நன்கு விளக்குவதாகும்: "தமிழனுடைய உரைநடை இன்னும் உருவடையாத நிலையில் தான் உள்ளது, அதனைச் செவ்வையாக ஆக்குவதற்குப் புலவோர் செய்யும் முயற்சி நற்பலன் நல்கும். பாக்களை விரைந்து பாடும் ஆற்றலுள்ள பல தமிழ் நாட்டவர்கள் பிழையின்றி உரைநடை யெழுதும் திறனின்றி உள்ளனர்" இந்த நிலை நாவலரால் மாற்றப் பெற்றது என்பது உண்மை. பெரிய புராண வசனம், திருவிளையாடற் புராண வசனம், கந்தபுராண வசனம், பாலபாடம், சைவவினா விடை, இலங்கைப் பூமிசாத்திரம், சிதம்பரமான்மிய வசனம் முதலிய பல நூல்களை நாவலர் திறம்பெற

எழுதி மேலையோர் கண்ட குறையைக் களைந்தார். தமிழன் கவிதை பாடுவான், உரை நடையும் வரைவான் என்று உலகுணர்ந்து பாராட்டிச் செய்தார். 'உதயதாரகை' 'இலங்கை நேசன்' என்ற யாழ்ப்பாணத்து இதழ்களில் இவ்வருட் புலவர் எழுதிய கட்டுரைகள் நாவலரது நடைச்சிறப்பினை அனைவரும் கண்டு உணரும்படி செய்தன.

கல்விச் சீந்தனைகள்:

பழமையும் பெருமையும் உடைய திருவாவடுதுறை யாதீனம் நாவலரது பேச்சுத் திறனையும், அதனால் அருந்தமிழ் மொழி பெற்றுவரும் பெரும்பலனையும் கண்டு வியந்து 'நாவலர்' என்ற பட்டத்தை அவர்க்கு நல்கி அரும்புகழ் கொண்டது. ஆதலின் புதிய தமிழின் இருகூறுகளாகிய புத்தகத்துறை, மேடைத்துறை ஆகிய இருபெருந்துறைகளிலும் ஈடுமீ எடுப்புமற்ற பணிபல செய்து உயர்ந்தார் நாவலர். மேலைநாட்டு மொழியினிடத்துப் பெருவிருப்பம் கொண்டு மக்கள் ஓடிய காலத்தே தமிழ்ப்பாடசாலைகளைச் சிதம் பரத்திலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் நாவலர் நிறுவியது குறிப்பிடத்தக்க மற்றொரு மொழிப்பணியாகும். இளஞ்சிறார் உள்ளங்களிலேயே தமிழ் மொழியின் எளிமைப்பண்பும் இனிமை பண்பும் பதியுமானால், எதிர்கால மன்பதையில், மொழிகாக்கப் பெறும் என்பது நாவலர் கொண்டிருந்த நன்னினைவு என்று கூறலாம். கல்வி பற்றியும் தாய்மொழி பற்றியும் இவ்வரும் புலவர் கொண்டிருந்த கருத்துக்கள் மிக விழுமியன. அவை பற்பல ஆண்டுகள் சிந்தித்துச் சிந்தித்துக் கண்ட ஆய்வு முடிவுகளாகவே தோற்றுவின்றன. அவற்றை இக்காலக்கல்வியாளர் கருத்திற் கொண்டு திட்டம் வகுத்திடுவரேல் பெரும்பயன் விளையும் என்பது உறுதி.

நாடக நற்பணி

உரைநடை நூல்களை அன்றி நாடக நூல்யாப்பிலும் நாவலர்க்குப் பெரிதும் ஈடுபாடு உண்டு. இவரது தந்தையார் ப.கந்தப்பிள்ளை (1766 - 1842) கூழங்கைத் தம்பிரானிடந்துத் தமிழ்கற்ற பெரும்புலவர். இருபத்தொரு நாடக நூல்களை இயற்றியவர் என்பர். இவர் தொடங்கி முடிக்காமல் விட்ட இரத்தின வல்லி விலாசம் என்ற நாடகத்தை நாவலரே பாடிமுடித்தனர். நாடகத் தமிழும் வளர்தல் வேண்டும் என்ற நல்லுள்ளம் கொண்டவர் நாவலர் என்பதற்கு இதனிலும் வேறு சான்று தேவையில்லை என்று கூறலாம்.

தமிழ் இலக்கிய இலக்கணப் பணிகள்:

திருவள்ளூர் பரிமேலழகர் உரை, வில்லி புத்தூர்

பாரதம், திருக்கோவையார் உரை, தொல்காப்பியம், சேனாவரையம், இராமாயணம் பாலகாண்டம், நன்னூற் காண்டிகை, நன்னூல் விருத்தி, சூடாமணி நிகண்டுரை, இலக்கணக் கொத்துரை, தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி, இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி, பிரயோக விவேகஉரை, இலக்கணச் சுருக்கம், தருக்க சங்கிரகம், திருமுருகாற்றுப்படை உரை, மருதூர்ந்தாதி உரை, அபிராமி அந்தாதி உரை, திரிகடுக உரை, சிதம்பர மும்மணிக் கோவை, நாவலர் நான் மணிமாலை, ஏரெழுபது, நீதிநெறிவிளக்கம், ஆத்திகுடி கொன்றை வேந்தன் உரை, நல்வழி உரை, நன்னெறி உரை, வாக்குண்டாம் உரை, மறைசையந்தாதி உரை, அருணவிரி அந்தாதி உரை, திருக்கருவைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, திருச்செந்தூர் அகவல், முதலிய பனுவல்கள் நாவலரது பெரும் பங்கு தமிழ்மொழி இலக்கண இலக்கிய வரலாற்றில் உண்டென்பதற்குத் தக்க சான்று உரைப்பனவாக உள்ளன, இவற்றிற் பல நூல்கள் தோன்றியிராவிட்டால். தமிழ் உலகின் புதிய தலைமுறையினர் இவற்றைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளவே வாய்ப்பில்லாது போயிருக்கும் என்பது உண்மை.

நடைச் சீர்ப்பியல்புகள்:

நாவலரது நடை குறித்து முன்னும் கூறப்பட்டது, அவரது நடை ஆற்றொழுக்கானது, எளியது, இனியது, செந்தமிழால் ஆகியது, இலக்கணப் பிழையற்றது, வழுஉச் சொற்றொடர்பு நீத்தது, வரம்பு கடவாதது, இனிய உவமைகள், பழமொழி முதலியவும் இவரது உரைநடை நூல்களில் விரவியிருக்கும். அவை எடுத்துக் கொண்ட பொருளை இனிது விளக்கவும். செம்மைப்படுத்தவும். சிந்தையிற் பதிக்கவும் பெரிதும் பயன்படுமாறு சேர்க்கப் பட்டிருக்கும். தக்க மேற் கோள்கள் இல்லாது இவரது உரைநடை செல்லுவ தில்லை. அம்மேற் கோள்களை இடம் விளங்கா மேற்கோள்களாகச் செய்து, படிப்போரைக் கருத்துக் குழப்பத்திற்கு ஆட்படுத்தி விடாமல் எந்த நூலில் எந்தப் பகுதி என்று அவ்விடத்தேயே காட்டி மேலே செல்லுவது நாவலர் நல்லியல்பாகும். ஓசை நயம், சொல்லாட்சி, வசனப்பொருளை வலியுறுத்தல், வசனத் துள் வரும் தொடர்பு முறைகள், சொற்புணர்ச்சிகளைப் பின்பற்றுதல் ஆகிய சிறப்புக்களை நாவலர் நடை உடையது என்பதை ஈழத்துப் புலவர் பலரும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர். ஆங்கிலச் சொற்களை அவ்வவ் வொலிப்பு முறையிற் சிறிது வேறுபடுத்தி இவர் தம் உரைநடைப் பகுதியிற் சேர்த்தலும் உண்டு. கவர்னர், கம்மினர் கவர்ன்மெண்டு ஏசண்டு, சுப்பிரீங்கோட்டு யூரிமார், டிஸ்தீறிக் கோட்டுப் பிறக்கிராசி, கிறிமினல் வழக்கு என்பவை சில எடுத்துக் காட்டுகள்.

வடசொற்களை, வடவெழுத்தொலி எடுத்தாளுகின்ற இயல்புடைய இவர் இவ்வாறு ஆங்கிலச் சொற்களையும் பெரும் பாலான அம்மொழி ஒலிகளை நீக்கி விட்டுத் தமிழுக் கேற்றபடி மாற்றிச் சேர்த்தெழுதும் இயல்பை இச்சொற்கள் காட்டுவனவாம். தனித் தமிழில் தான் எழுத வேண்டும் என்று கூறுவோர் இருதிறத்தினராவர். ஒருசாரார் தமிழ்மொழிக்கேற்றபடி ஒலிமாற்றிக் கையாளலாம் பிறமொழிச் சொற்களை என்பர், தமிழில் மொழிபெயர்த்துப் படைத்தே ஆனால் வேண்டும் என்பர் பிற்தொருசாரார். முன்னவர் பக்கம் சேர்ந்திடும் கருத்தே நாவலருடையது என்பதற்கு அவரது சொல்லாட்சி நமக்குச் சான்று நல்குகின்றது.

நாவலரது சொற்றொடர்கள் பெரும்பாலும் சிறியனவே, ஆனால் திரு.வி.க. அவர்களுடையதைப் போன்று பெரிதும் குறைந்தன வல்ல. புராண வசனங்களிலே வேண்டுமாயின், நாவலரது சொற்றொடர்கள் நீண்டிருக்கக் கூடும். பொது உரைநடை, நூல்கள், கட்டுரைகளில் அவர் கையாளும் சொற்றொடர்கள் குறைவான சொற்களைக் கொண்டனவாகவே இருக்கும், ஒரு நூலாசிரியரது சரித்திரச் சுருக்கத் தினை எழுதும் போது சொற்றொடர்கள் புராண வசனங்களில் உள்ள சொற்றொடர்களைப் போன்று நீளம் உடையனவாகவே இருக்கும்.

இரண்டு இடங்கள்:

“இந்நூலாசிரியராகிய சுவாமிநாததேசிகர் சற்றேறக் குறைய நூற்றெண்பத்து நான்கு வருடத்திற்குமுன் பாண்டி வளநாட்டிலே, பரம்பரைச் சைவ வேளாளர் குலத்திலே திருவவதாரஞ் செய்து, இளமைப் பருவத்தே திருக்கைலாச பரம்பரையில் விளங்காநின்ற திருவாவடுதுறையாதீனத்தைச் சார்ந்து, அக்காலத்தில் அவ்வாதீனத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஞான தேசிகரிடத்தே சமய தீட்சையும் விசேடதீட்சையும் பெற்று, சிவாசிரமத்திற்குரிய துறவறத்தை அடைந்து அவ் வறத்திற்கு விதித்த நூல்களை ஐயந்திரிபிள்ளி ஓதியுணர்ந்து, அவ்வாறொழுகித் தவத்தான் மனந்தாய ராகி, தம்முடைய ஞான தேசிகரது அருமைத் திருமேனியை விட்டு நீங்காது, அத்தேசிகரது அருட்பணிவிடையை அன்போடு செய்து கொண்டு அணுகக் தொண்டராய் அமர்ந்திருந்தனர்.”

“அன்னதானம் முதலிய தானங்களைச் சற் பாத்திரத்திலே செய்வது புண்ணியம், அசற்பாத்திரத்திலே செய்வது பாவம். சற்பாத்திரங்களினுள்ளும் கருமயாகஞ் செய்வோர்க்குக் கொடுத்தது ஒரு பிறப்பளவு நிற்கும், தபோயாகஞ் செய்வோர்க்குக் கொடுத்தது ஒரு நூறு பிறப்பளவு நிற்கும்.”

வடசொல்லாட்சி:

சங்ககாலத்தில் நூற்றுக்கு இரண்டு, பதினெண்கீழ்க் கணக்கில் நூற்றுக்கு நான்கு அல்லது ஐந்து, ஆழ்வார் நாயன்மார் காலத்தில் நூற்றுக்குப் பத்து அல்லது பதினைந்து, மணிப்பிரவாளம் காலத்தில் அளவுக்கு மீறுதல் ஆகிய நிலைகளில் தமிழிற் கலந்துள்ள வடசொற்களைப் பற்றி ஆய்ந்து முடிவுகாண்பர் பேரறிஞர் டாக்டர் மு.வரதராசனார். வடமொழி கற்ற தமிழறிஞர் தமிழ் நூல்களில் புகுத்திய வடமொழிச் சொற்கள் பெரும்பாலான எனலாம். இரண்டு மொழிகளும் கலந்து புதுமொழியாக வேண்டும் என்னும் ஆர்வத்தால் வலிந்து புகுத்துவது வேறு. நாவலர் கற்ற வடநூலறிவு இயல்பாக அவர் எழுதும் அருந்தமிழ் நடையில் ஆங்காங்கு வந்து விரவக்காண்கின்றோம் ஆதலின் முன்னே கூறப்பட்டவகையில் அவரது வட சொற்களை நாம் கணித்தல் வேண்டும்.

நாவலர் புகழ்:

தமிழ்மொழி நாவலரால் பெற்ற நலங்கள் எண்ணற்றவை. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில், புதிய உரை நடையாக்கத்தில் நாவலர் பெற்றுள்ள இடம் இமயம் போன்றது. ஆதலின் “நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேல் சொல்லு தமிழ் எங்கே” என்று பேரறிஞர் திரு.சி.வை.தாமோதரனார் கேட்ட கேள்வி புனைந்துரை வகையாற் பாடப்பட்டதன்று, முற்றிலும் உண்மை என்றே கொள்ளத்தக்கதாகும். “வையமீன்ற தொன் மக்கள் உளத்தினைக் கையினாலுரை காலமிரிந்திடப் பையநாவை யசைத்த பழந்தமிழ் ஐயை” புகழ் உள்ளனவும் நாவலர் புகழும் நின்று நிலவும் என்பது உறுதி.

நாவலர் கல்விப் பணி

- ச.அம்பிகைபாகன்

அந்நியர் ஆட்சி ஏற்படுமுன் யாழ்ப்பாணத்திலே கல்வி வளம் பெற்றிருந்த தென்பதற்குப் போதிய சான்றுகளுள் யாழ்ப்பாணத்தின் கல்வி நிலை 13ம், 14ம் நூற்றாண்டுகளில், அதாவது ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில், உச்ச நிலையை அடைந்த தென்று கூறலாம். அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு தமிழ்ச் சங்கமிருந்து, அரசர்களின் ஆதரவோடு தமிழை வளர்த்து வந்தது. சரஸ்வதி மகால் என்னும் ஒரு நூல் நிலையமும் இருந்ததாக அறியக்கிடக்கிறது.

போர்த்துக்கேயர் ஆட்சிக் காலத்திலும், ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்திலும், அங்கும் இங்குமாகச் சில தமிழ்ப் புலவர்கள் இருந்த போதிலும் தமிழ்க் கல்வி மிகவும் கீழ்த்தசையை அடைந்து விட்டது. நாவலர் அவர்கள் தோன்றிய காலத் தமிழ்க் கல்வியின் நிலையை

அவர்கள் சரித்திரத்தை எழுதிய, அவர்களின் தமைய னார் மகனாரும் மாணவருமாகிய, திரு.கைலாசபிள்ளை அவர்கள் பின்வருமாறு வர்ணித்துள்ளார்கள்:

“நமது சமயம் தப்பியிருந்தது போல, தமிழ்ப் பாடையும் தப்பியிருந்தது. இங்கிலிசு அரசு வந்த பின்னரும், அனேக தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் இங்கே இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நச்சினார்க்கினியர், பரிமேலழகர், சிவஞான முனிவர் முதலியோர் போன்ற திறமையுடையவரல்லராயினும், தமிழ்ப் பாடையிலே மிகவும் பாண்டித்தியம் படைத்தவர்கள். ஆயினும் இவர்களுட் சிலர் தாம் கற்றதைத் தம் பிள்ளை களுக்குத்தானும் சொல்லிக் கொடுக்கமாட்டார்கள். சிலர் பிறரிடமிருந்து ஏடுகளை வாங்கித் தாம் பிரதி செய்துகொண்டுபாட ஏட்டை இயன்றளவு பிழை படுத்திவிட்டுக் கொடுப்பார்கள். ஒரு வித்துவான் தாம் கற்றகாலத்தில் எழுதிய சில குறிப்புக்களை மரணிக்குங் காலத்தில், தமக்குமுன்னே சுட்டுப்போட வேண்டுமென்று சொல்லிச் சுடுவித்து அதன் பின்னரே தம் உயிர் போகப் பெற்றார். இப்படிப்பட்ட காலமே நாவலர் தோன்றிய காலம்.” மேலே கூறப்பட்ட நிலையை மாற்றி, தமிழ்க் கல்வியும், சமயக் கல்வியும் வளர்ந்தோங்கும்படி செய்ததே நாவலர் கல்விப் பணியாகும் - அதன் விரிவைக் கீழேகாண்போம்:

திண்ணைப் பள்ளிக்கூடம்:

நாவலர் அவர்கள் தோன்றிய காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலும், தமிழ் நாட்டிலும் ஆரம்பக்கல்வியைப் பெறுவதற்குத் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கே பிள்ளைகள் சென்றனர். இத்திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள் பெரும்பாலும் ஆசிரியர் வீட்டுத் திண்ணைகளிலேயே நடைபெறும். ஆசிரியர் ஒருவரே இருப்பார். அவருக்கு உதவியாக அவரிடம் கற்கும் மேல் வகுப்பு மாணவர் கீழ் வகுப்பு மாணவர்களுக்குப் பாடஞ் சொல்லிக் கொடுப்பார். காலத்துக்கேற்ப நாவலர் அவர்களும் தமது ஆரம்பக் கல்வியைச் சுப்பிரமணியபிள்ளை யென்பவர் நடாத்திய திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்திற் பெற்றார். அங்கு தமிழ் நெடுங்கணக்கு, எண்கவடி, நீதிநூல்கள், நிகண்டு முதலியவற்றைக் கற்றார்.

இத் திண்ணைப் பள்ளிக்கூட முறை - ஆங்கிலத்தில் இதைச் சட்டாம்பிள்ளை முறை (Monitorial System) யெனக் கூறுவர் - மேல்நாடுகளுக்குச் சென்ற வரலாற்றைச் சிறிது கவனிப்பாம். 19ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் சென்னையில் கல்விப் பணியாற்ற ஸ்கொற்லாந்து தேசத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர் அண்டிறு பெல் என்பவர் வந்தார். அவர் ஒருமுறை சென்னை நகரில் நடைபெற்று வந்த ஒருதிண்ணைப் பள்ளிக் கூடத்தை அவதானிக்க நேர்ந்தது. அங்கு மேல் வகுப்பு

மாணவர் கீழ் வகுப்பு மாணவர்களுக்குப் பாடஞ் சொல்லிக் கொடுப்பதையும், அங்கு ஓர் ஆசிரியர் இருந்த போதிலும் வகுப்புகள் ஒழுங்காகவும், சிக்கனமாகவும் நடைபெறுவதையும் அவதானித்தார். இம் முறையை முதன் முதலில் தாம் நடாத்திய ஆண்பிள்ளைகள் அனாதை இல்லத்திற் புகுத்தினார். அங்கும் இது வெற்றிகரமாக நடப்பதைக் கண்டு இம்முறையை இங்கிலாந்து முதலிய ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் பரப்பினார். இச் சட்டாம்பிள்ளை முறை சென்னையிலிருந்தே மேல் நாட்டுக்குச் சென்ற தென்பதைப் பலர் அறியாமலிருப்பதால் இங்கு கூறினம். மேலும், நாவலர் அவர்களும் இம்முறையைப் பின் பற்றியே யாழ்ப்பாணம் மெதடிஸ்ற் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் (பின்னர் இது யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியாக) மேல் வகுப்புகளில் கற்கும் பொழுது, கீழ் வகுப்பு மாணவருக்கு ஆங்கிலமும், மேல்வகுப்பு மாணவருக்குத் தமிழும் கற்பித்துவந்தார்.

தமிழ் இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சி:

நாவலர் அவர்கள் காலத்தில் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களையும், சமய நூல்களையும் கற்க விரும்பினோர் சிறந்த தமிழ் வித்துவான்களையடைந்து குருசீட முறையில் கல்வி கற்று வந்தனர். அக் காலத்தில் வித்துவான்கள் இருக்கும் இடங்களே தமிழ்க் கல்லூரிகளாக விளங்கின. கல்வியில் அதிகம் ஊக்கம் காட்டிய நாவலர் அவர்களை, சரவணமுத்துப் புலவரிடத்தும், சேனாதிராய முதலியாரிடத்தும் படிப்பதற்கு இவர்களுடைய தமையன்மார் ஒழுங்கு செய்தனர். ஆனால், இவ்வித்துவான்கள் நாவலர் அவர்களுடைய கல்விப் பசியைத் தீர்க்கக்கூடிய நிலையிலிருக்கவில்லை. பெரும்பாலும் தாமாகவே அனேக நூல்களைக் கற்றுக்கொண்டார். உயர்தரக் கல்வியைத் தமிழிற் பெறுவதற்குத் தாம்பட்ட கஸ்டங்களே, பிற்காலத்தில் தகுதிவாய்ந்த மாணவரைச் சேர்த்து இலவசமாகக் கற்பிக்க இவர்களை ஊக்கியிருக்க வேண்டும்.

ஆங்கிலங் கற்றல்

நாவலர் அவர்களின் விவேகத்தையும், கல்வியில் அவர்கள் காட்டிய ஊக்கத்தையும் கண்ட அவர்களின் தமையன்மார் அவர்களை ஆங்கிலப்பாடசாலையிற் சேர்க்க விரும்பினர். அக்காலத்து ஆங்கில பாடசாலைகளெல்லாம் கிறீஸ்தவர்களாலேயே நடாத்தப் பட்டு வந்தன. இந்தப் பாடசாலைகளின் முக்கிய நோக்கம் மதமாற்றமாகும். வட்டுக்கோட்டை செமினேரி யாழ்ப்பாணக் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அரிய சேவை செய்து வந்தது. சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, கரொல்

விசுவநாதபிள்ளை, நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை முதலிய மேதாவிகள் தோன்றுவதற்கு ஏதுவாயிருந்தது. ஆனால் அமெரிக்காவிலிருந்து 1855ம் ஆண்டில் வந்த விசாரணைக் குழு, இந்த செமினேறி கிறீஸ்தமதத்தைப் பரப்புவதற்குப் போதிய உதவி செய்யவில்லையெனக் கண்டு, அதை மூடும்படி உத்தரவிட்டனர். இதற்குப் பதிலாகக் கிராமங்கள் தோறும் கிறீஸ்த பாடசாலைகளைத் திறக்கும்படி ஆலோசனை கூறினர். மேலும் நாவலர் அவர்கள் காலத்தில் யாழ்ப்பாணம் மெதடிஸ்ற் பாடசாலைக்கு அதிபராகவிருந்த வண.பார்சிவல் என்பவர் யாழ்ப்பாணக் கல்வி விருத்திக்கு அரும்பாடுபட்டவர். மெதடிஸ்ற் பாடசாலையைச் சிறந்த கல்லூரியாக்க அரிய திட்டங்களை வகுத்தவர். ஆனால் இங்கிலாந்திலிருந்த மெதடிஸ்ற்சபை கிறீஸ்த மதத்தைப் பரப்புவதில் அவர் கவனம் செலுத்தவில்லையெனக் கண்டனஞ் செய்தனர். இதனால் தாம் யாழ்ப்பாணத்தில் வகித்து வந்த பதவியைத் துறந்து சென்னை சென்று தமிழ் வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர்.

முன் கூறியபடி வண. பார்சிவல் அதிபராக விருந்த காலத்தில்தான் நாவலர் அவர்கள் மத்திய கல்லூரியில் மாணவராகச் சேர்ந்தார். அங்கு கற்று மேல் வகுப்புக்கு வந்ததும், கீழ்வகுப்பு மாணவருக்கு ஆங்கிலமும், மேல்வகுப்பு மாணவருக்குத் தமிழும் கற்பித்து வந்தார். 1841ல் பார்சிவல் இவர்களைத் தமது தமிழ்ப் பண்டிதராக நியமனஞ் செய்தார். பண்டிதராகவிருந்து பைபிளைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்க உதவி செய்தார். மத்திய கல்லூரியில் மாணவனாகவும், ஆசிரியராகவும், பண்டிதராகவும் பதினான்கு ஆண்டுகள் வரையிற் கழித்தார். இக்காலத்தில் மிசனரியார் சைவப் பிள்ளைகளைக் கிறீஸ்தவராக்குவதற்குச் செய்த சூழ்ச்சிகளையெல்லாம் அறிந்தார். அறிந்தவர் அச்சூழ்ச்சிகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்கு ஆவன செய்ய விரதம் பூண்டார்.

மாணவருக்கு வகுப்பு நடத்துதல்:

வண. பார்சிவலுக்குத் தமிழ்ப் பண்டிதராக விருந்து கொண்டே 1846ம் ஆண்டு தொடக்கம் தக்க மாணவரைச் சேர்த்து இரவிலும், காலையிலும் இலவசமாகக் கல்வி கற்பித்து வந்தனர். இப்படிப் படித்தவரிற் பலர் பிற்காலத்தில் அளப்பரிய தொண்டாற்றினர். இவர்களுள் சதாசிவம்பிள்ளை, ஆறுமுகம்பிள்ளை, பொன்னம்பலபிள்ளை, செந்தி நாதையர் என்பவர்கள் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்படவேண்டியவர்கள். சதாசிவம்பிள்ளை நாவலர் அவர்களைப்போல் நைட்டிகப் பிரமச்சாரியாக விருந்து அவர்களின் தர்மத்தை நெடுங்காலம் பரிபாலித்து

வந்தவர். ஆறுமுகம்பிள்ளை பின்னர் ஆறுமுகத்தம் பிரானாகிப் பெரிய புராணத்துக்குச் சிறந்த உரை தண்டவர். பொன்னம்பலபிள்ளை நாவலர் அவர்களின் மருகன், இவர் வித்துவ சிரோமணியாகவிளங்கி, புராணங்களுக்கு உரைசொல்வதிலும், மாணவருக்குப் பாடஞ் சொல்வதிலும் தமக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரு மில்லாராய் நாவலர் அவர்கள் மாணவ பரம்பரையை விருத்திசெய்தவர். செந்திநாதையர் பிற்காலத்தில் காசிவாசி செந்திநாதையர் என அழைக்கப்பட்டு தமிழ் வடமொழி இரண்டையும் துறைபோகக் கற்று நீலகண்ட பசியத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்ததோடு, "தேவாரம் வேதசாரம்" முதலிய நூல்களை எழுதியவர்.

நாவலர் அவர்கள் கல்விக்கு வேறு பணியாற்றி யிராவிட்டாலும் மேற் குறிக்கப்பட்டோர் போன்ற மேதாவிகளைத் தோற்றுவித்ததொன்றே அவர்கள் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்திற் சிறப்பான இடம் பெறுவதற்குப் போதிய ஏதுவாகும்.

பிரசங்கம்:

நாவலர் அவர்கள் காலையிலும் மாலையிலும் மாணவர்களுக்கு இலவசமாகக் கல்வி கற்பித்ததோடு முதியோர் கல்வியிலும் கவனம் செலுத்தினர். மிசனரிமார், சைவக் கிரியைகளையும், விக்கிரக வழிபாட்டையும், புராணக் கதைகளையும் பரிசாசம் பண்ணி, பிரசங்கங்கள் செய்தும், துண்டுப்பிரசுரங்களை வெளியிட்டும் வந்தன. இவற்றைக் கண்டித்து நாவலர் அவர்கள் 31.12.1847 தொடக்கம் வெள்ளிக்கிழமை தோறும், வண்ணார்பண்ணை சிவன் கோயிலிற் பிரசங்கம் செய்யத் தொடங்கினர். இக்கைங்கரியத்தில் இவர்களுக்கு உதவியாக இவர்களுடன் ஒருங்கு கற்ற கார்த்திகேய ஐயர் இருந்தார். இவர்கள் பிரசங்கம் செய்யும் பொழுது பட்டுடை, திருபுண்டரம், கௌரிசங்கம், தாழ்வடம் முதலியன தரித்து சிவப் பொலிவுடன் விளங்குவார். இவர்கள் பிரசங்கத்துக்கு எடுத்துக்கொண்ட பொருள்கள் சில பின்வருவன:- கடவுள் வாழ்த்து, உருத்திராதாரணம், சிவபத்தி, வேதாகமங்கள், திருவிழா, சிவலிங்கோபாசனை, யாக்கை நிலையாமை, சிவதீட்சை, மகளிரொழுக்கம் முதலியன.

இப்பிரசங்கங்கள் பரமத கண்டனத்துக்கும் சுவ மததாபனத்துக்கும் பேருதவி புரிந்தன. இவர்களின் பிரசங்கங்கள் யாழ்ப்பாணத்திலும் தமிழ் நாட்டிலும் சைவ மக்கள் மத்தியிற் பெரு விழிப்பை ஏற்படுத்தின. இதனால் கிறீஸ்தவ பாதிரிமார் பெரும் பரபரப்படைந்து பார்சிவலுக்கு நாவலர் அவர்களைப் பற்றி முறையிட்டனர். நாயன்மார்கள் காலத்தில் சைவ மக்களின் புனர்வாழ்வுக்குத் தேவாரங்கள் எப்படிப் பயன்பட்டனவோ, அப்படியே 19ம் நூற்றாண்டில்

இவர்கள் பிரசங்கங்கள் உதவின. இப்பிரசங்கங்கள் மூலம் நாவலர் அவர்கள் பரசமய கோளரியானார்.

சைவப் பிரசாச வித்தியாசாலைகளைத் - தாபித்தல்:

மிசனரிமார் தங்கள் பள்ளிக்கூடங்களில் மறு பாடங்களோடு, சமயத்தை ஒரு முக்கிய பாடமாகக் கற்பித்து வருவதைக் கண்ட நாவலர் அவர்கள் சமய அடிப்படையில் வித்தியாசாலைகளை ஸ்தாபிக்க நிச்சயித்தனர். தமது வாழ்க்கையின் இலட்சியத்தைத் தாம் எழுதிய விஞ்ஞாபனம் ஒன்றில் தெளிவாக எழுதியுள்ளார். அவர்கள் கூறியவற்றைக் கீழே காண்க:-

“நிலையில்லாத என் சரீரம் உள்ள பொழுதே என் கருத்து நிறைவேறுமோ, நிறைவேறாதோ என்னும் கவலை என்னை இரவும் பகலும் வருத்துகின்றது. அக்கருத்து இது. தமிழ்க் கல்வியும் சைவ சமயமும் அபிவிருத்தியாதற்குக் கருவிகள் முக்கியஸ்தலங்கள் தோறும் வித்தியாசாலை தாபித்தலும் சைவப் பிரசாரணஞ் செய்வித்தலுமாம். இவற்றின் பொருட்டுக் கிரமமாகக் கற்றுவல்ல உபாத்தியாயர்களும் சைவப் பிரசாரகர்களும் தேவைப்படுவார்கள். ஆதலினாலே, நல்லொழுக்கமும் விவேகமும், கல்வியில் விருப்பமும் இடையறா முயற்சியும், ஆரோக்கியமும் உடைய வர்களாய் பரீஷிக்கப்பட்ட பிள்ளைகள் பலரைச் சேர்த்து, அன்னம், வஸ்திரம் முதலியவை கொடுத்து உயர்வாகிய இலக்கண விலக்கியங்களையும் சைவ சாத்திரங்களையும் கற்பித்தல் வேண்டும். அவர்களுள்ளே தேர்ச்சி அடைந்தவர்களை உபாத்தியாயர்களாகவும் சைவப் பிரசாரகர்களாகவும் விநியோகிக்கலாம்.”

நாவலர் அவர்களின் மேற்கூறிய கருத்து நிறைவேறுவதற்கு 1848ம் ஆண்டில் ஒருவழி பிறந்தது. இவ்வாண்டிலேதான் முதல் சைவப் பிரசாச வித்தியாசாலை வண்ணைச் சிவன் கோயில் முன்பாகவுள்ள ஒரு வீட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்னர்தான் இவ் வித்தியாசாலைக்கென நிரந்தரமான நிலமும் கட்டடமும் ஏற்பட்டன. ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப் பணமில்லாததால் வீடுதோறும் பிடியரிசி தண்டி, அதனை விற்றுச் சம்பளங் கொடுத்துவிட்டார். பின்னர் சேர்க்கும் கூலிக்கும் சேர்ந்த அரிசி காணாதபடியால் பிடியரிசி சேர்ப்பதும் நின்று விட்டது. ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய சதாசிவம்பிள்ளை போன்றோர், இவர்களுடைய மாணவராயிருந்தபடியால் நெடுங்காலம் சம்பளம் வாங்காது கல்வி கற்பித்து வந்தனர். எவ்வளவு பண நெருக்கடி இருந்தபோதிலும் மாணவரிடமிருந்து பணம் வாங்கியது கிடையாது. இப்படியிருக்கும் காலத்தில் பாடசாலைக் கென இரு கடைகளை வாங்க

விரும்பினர். கையில் பணமில்லாதபடியால் மன மிக நொந்து இறைவனை வேண்டினர். இறைவனருளால் கொழும்பிலிருந்த தனவந்தரும், சேர்.பொன்னம்பலம் இராமநாதனின் மாணாருமான நன்னித்தம்பி முதலியார் அவர்கள் பணஉதவி செய்ய முன் வந்தனர். அவர்கள் உதவிய பணத்தைக் கொண்டு இரு கடைகளும் வாங்கப்பட்டன.

அக்காலத்து அரசாங்கம் கிரீஸ்த மதசார்புடைய தாக விருந்தபடியால் இவ்வித்தியாசாலைக்கு 20 வருடங்களுக்கு மேலாக அரசாங்கத்திடமிருந்து பண உதவி கிடைக்கவில்லை. பல இன்னல்களிருந்த போதிலும் தாம் ஏற்படுத்திய வித்தியாசாலைகளை முறையாக நிர்வாகம் செய்துவந்தார்கள். ஆண்டு தோறும் வித்தியாசாலைகளைப் பற்றிய அறிக்கையை (வரவுசெலவுக் கணக்கு உட்பட) வெளியிட்டதோடு, தக்காரைக் கொண்டு மாணவர்களைப் பரீட்சித்து வந்தார்கள். எக்கருமத்தைச் செய்தாலும் “செய்வன திருந்தச் செய்” என்னும் முதுமொழியை இலட்சியமாக வைத்துச் செயலாற்றினார்கள்.

வண்ணார் பண்ணை சைவ வித்தியாசாலையைத் தொடர்ந்து கொழும்புத்துறை, கோப்பாய், பருத்தித்துறை, ஏழாலை முதலியவிடங்களில் வித்தியாசாலைகள் தோன்றின.

நாவலர் அவர்கள் கல்விப் பணி யாழ்ப்பாணத்தோடு அமையவில்லை. சைவர்களுக்குச் சீவநாடியாக விளங்கும் சிதம்பரத்திலும் ஒரு சைவவித்தியாசாலையை 1864ம் ஆண்டில் நிறுவினார். இவ் வித்தியாசாலையை நிறுவுவதற்குப் பணம் உதவியவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தவர்களே என்பதை நாம் மறக்கலாகாது.

இவற்றுக்கு மேலாக, சிதம்பரத்தில் சைவப் பிரசாரகர்களையும் ஆசிரியர்களையும் பயிற்றுவதற்கு ஒரு தாபனம் நிறுவுவதற்கு விரிவான திட்ட மொன்றை வெளியிட்டார். அவர்களின் மதிப்பீட்டின் படி இதற்கு ரூபா.80,000 வரை தேவைப்பட்டது. போதிய ஆதரவில்லாதபடியால் இக்கணவு நிறைவேறவில்லை.

சைவாங்கீச வித்தியாசாலையைத் - சிதாடங்குதல்:

மெதடிஸ்ற் மிசனரிமார் கில்னர் கல்லூரி என்னும் ஓர் ஆங்கில பாடசாலையை வண்ணார் பண்ணையில் நடாத்தி வந்தனர். அதில் கல்வி கற்ற மாணவர் சம்பளம் கட்டிப் படித்துவந்தனர். இப்படிச் சம்பளம் கட்டிப்படித்தவர்களில் பலர் சைவப்பிள்ளைகள். இவர்கள் அங்கு படித்துவரும் போது 1871ம் ஆண்டில் அக்கல்லூரி அதிபர் சைவப்பிள்ளைகளைத் திருநீறு அணிந்து கொண்டு வரக்கூடாதெனக் கட்டளை யிட்டனர். திருநீறு அணிந்து கொண்டு சென்ற

பிள்ளைகளைத் திருநீற்றை அழிக்கும் படி உத்தரவிட்டனர். அப்படி அழிக்கவிடும்பாத பிள்ளைகளைப் பாடசாலையை விட்டு வெளியேறும் படி கூறினர்.

இக் கல்லூரியில் இருந்து வெளியேறிய பிள்ளைகளின் பெற்றோர் நாவலர் அவர்களை அணுகி, தம்பிள்ளைகளின் கல்விக்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செய்யும்படி வேண்டினர். இதன் விளைவாக சைவாங்கில வித்தியாசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவ்வித்தியாசாலை நான்கு வருடங்கள் நடத்தப்பட்டும் கிறீஸ்தவ பாத்திரமாரின் எதிர்ப்பினால் அரசாங்க உதவி கிடைக்கவில்லை. இவ்வித்தியாசாலைக்கு அரசினர் அங்கீகாரம் இல்லாத படியால் மாணவர் தொகை வரவரக் குறையத் தொடங்கியது. இக் காரணங்களால் இவ்வித்தியாசாலை 1874ல் மூடப்பட்டது. ஆனால் இம் முயற்சி வீண்போகவில்லை. பின்னர் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி தோன்றுவதற்கு இது முன்னோடியாகவிருந்தது.

பாடப்புத்தகங்கள் வெளியீடுதல்:

வித்தியாசாலைகளை ஆரம்பித்த பின் அவ்வித்தியாசாலைகளில் உபயோகிப்பதற்கேற்ற பாடப்புத்தகங்கள் இல்லாமையே கண்டு அக்குறையை நிவர்த்தி செய்ய முன்வந்தார்கள். வகுப்பிற்கும் வயதிற்கும் ஏற்றமுறையில் மூன்று பாலபாடங்களை எழுதி வெளியிட்டார்கள். கடுஞ் சந்திகளைப் பிரித்தும் குறியீடுகளை உபயோகித்தும் முதன்முதலில் நூல்களை வெளியிட்டவர்கள் இவர்களே. கீழ்வகுப்புக்களில் உபயோகிக்கப்பட்ட ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன் முதலியவற்றுக்கு உரையும் இவர்களாலேயே எழுதப்பட்டன.

இலக்கணத்தை எளிதில் போதிப்பதற்கு உதவியாக இலக்கண வினாவிடை, இலக்கணச் சுருக்கம் முதலியவற்றையும் வெளியிட்டார்கள். சைவமயத்தைப் போதிப்பதற்கு இரண்டு சைவவினாவிடைகள் இவர்களால் எழுதப்பட்டன. இந்த இரு சைவவினாவிடைகளையும் நான்காம் பாலபாடத்தையும் ஒருவன் செவ்வனே கற்பானையாகில் அவன் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய சமய உண்மைகளை அறிந்துகொள்வான். இக்காலக்கல்வி முறையில் இவை இடம்பெறாது இருப்பது பெருங்குறையாகும்.

பாலபாடங்களைப் பற்றி 1872ம் ஆண்டு (நாவலர் வாழாத காலத்தில்) வெளிவந்த சென்னை (native public opinion) என்னும் ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் எழுதப்பட்ட மதிப்புரையில் சில பகுதிகளின் மொழிபெயர்ப்பைக் கீழே காண்க:-

“தமிழ் முதலாந்தேச பாஷை. பாஷைகள் குன்றத்தலைப்பட்டுள்ள இக்காலத்திலே பாண்டிய மன்னர்கள்

காலத்தில் இருந்த பழையபுலவர் வித்துவான்களை யொத்த சிலர் இக்காலத்திலும் விளங்குதல் ஒரு பெரும் ஆறுதல் ஆகும். சிலர் என இங்கு நாம் குறித்தவருட் பிரதானமானவர்கள் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை, ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகநாவலர் என்னும் இருவரும் ஆவர். இவ்விருவரும் பிள்ளையவர்கள் சிறந்த புலவராவர். இவர் பாடிய நூல்கள் பல. நாவலர் அவர்கள் இக்காலத்திற்கு கிசைந்த தமிழ் வசன நடை இயற்றுவதில் தமக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாதவர். இவருக்கு முன்னிருந்த அறிஞர்களும் இப்படியான தமிழ் வசன நடை எழுதமாட்டார்கள்..... நாவலர் அவர்கள் தாம் எழுதிய முதன் மூன்று வகுப்புக்குரிய பாலபாடங்களை அபிப்பிராயம் பெறும்படி எமக்கு அனுப்பியுள்ளார்கள். அவருடைய தமிழ் வசன நடையைப் பற்றி நாம் ஏதும் கூறப் புகுதல் மிகையாகும். பாலபாடங்களை எழுதவேண்டிய முறையிலேயே எழுதியுள்ளார். இந்த அறிஞர் எழுதிய பாலபாடங்களைத் தவறாது இங்குள்ள வித்தியாசாலைகளில் உபயோகித்தல் வேண்டுமென்று நாம் திடமாகச் சொல்வோம். இச்சென்னையிலுள்ள வித்தியாசங்கத்தார் வெளியிடும் வசன பாடப்புத்தகங்களைக் காட்டிலும் நாவலர் பாலபாடங்கள் எல்லாவற்றானும் சிறந்தவையாகும். வித்தியாசங்கத்தார் வெளியிட்ட புத்தகங்களை நாவலர் எழுதிய பாலபாடங்களோடு ஒப்பிட நினைத்தமை தானும் தவறெனலாம். இனி நாவலர் பாலபாடங்களில் எடுத்தாளப்பட்டிருக்கும் அரிய விடயங்கள் சாலச்சிறந்தனவாகும்.”

நாவலர் அவர்கள் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றி நூற்றுக்கணக்கான சைவவித்தியாசாலைகளும், இந்துக்கல்லூரிகளும் தோன்றிச் சைவத்திற்கும் தமிழுக்கும் அருந்தொண்டாற்றின. அரசாங்கம் இப்பாடசாலைகளையும் கல்லூரிகளையும் பொறுப்பேற்றதனால் சைவசமய வளர்ச்சிக்குப் பாதகமேற்பட்டிருக்கின்றது. முன்போல இவை மூலம் சமயத்தை வளர்க்க முடியாது. நாவலர் அவர்கள் தாபிக்க எண்ணிய சைவப்பிரசாரகர் பயிற்சிக்கல்லூரியை இனித் தாமதிக்காது நிறுவவேண்டும். இத்தகைய கல்லூரி ஒன்றின் மூலமே நமது சமயத்தை வளர்க்கலாம்.

நாவலருக்கு என்சொரியும்?

- குல.சபாநாதன்.

தமிழ் மறையாகிய திருக்குறள் உலக மறையாகப் போற்றப்படும் காலம் இக்காலம். நாவலர் பெருமானைப் பிறமதத்தவர்களும் அரசாங்க தமிழ் எழுதுவினைஞர்களும், முற்போக்கு எழுத்தாளர்களும் ஏன் இடதுசாரி எழுத்தாளர்களும் கூட, விழாவெடுத்துப்

போற்றிப் புகழும் காலம் இக்காலம்.

திருக்குறளிலே எல்லாவற்றையும் பற்றிக் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது என்கின்றனர் தமிழ் மறைப்பக்தர்கள். அவ்வாறே நாவலர் பெருமானும் கையாளாத விடயமேயில்லையென்கின்றனர் நாவலர் பக்தர்கள்.

நாவலர் பெருமானும் பலதுறைகளில் வல்லவர் என்று சுன்னாகம் குமாரசாமிப் புலவர் அவர்கள் தாம் எழுதிய தமிழ்புலவர் சரித்திரம் என்ற நூலிலே குறிப்பிட்டுள்ளார். புலவர் அவர்கள் தம்முடைய குரு எந்தத் துறைகளில் வல்லநர் என்பதை வகுத்துக் காட்டுகின்றார்.

1. இலக்கியங்களிலும் வல்லவர்.
2. இலக்கணங்களிலும் வல்லவர்.
3. நீதிநூல்களிலும் வல்லவர்.
4. நியாயநூல்களிலும் வல்லவர்.
5. சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களிலும் வல்லவர்.
6. சைவாகமங்களிலும் வல்லவர்.
7. சைவாகமப் பெருமையைச் சாதித்துப் போதித்த விலும் வல்லவர்.
8. கலை பயில்வோருளங் கொளக் கற்பிக்குஞ் செயலிலும் வல்லவர்.
9. உலகியல்களைப் பலதலையின்றி உணர்த்த விலும் வல்லவர்.
10. செந்தமிழ் நூல்களைத் திருத்தியச்சிடுஞ்செய லிலும் வல்லவர்.
11. செந்தமிழ் வாக்கியங்களைச் சிறப்புறத் தொடுத்து வரையுஞ் செயலிலும் வல்லவர்.
12. சைவப் பிரசங்கத்திலும் வல்லவர்.
13. புராணப் பிரசங்கத்திலும் வல்லவர்.
14. கசட்டு நெறிகளை மறுத்தெழுதாங் கண்டனங் களிலும் வல்லவர்.
15. செய்யுளியற்றுந் திறத்திலும் வல்லவர்.

இவ்வளவும் ஒரு பந்தியிற் கூறப்பட்ட துறைகள். இன்னும் பலதுறைகளிலும் சிறந்தவர் என்று குமாரசுவாமிப்புலவர் அவர்கள் அட்டவணைப் படுத்திக் கொண்டே செல்கின்றார்கள்.

நாவலர் வாழ்க்கை வரலாற்றினைப் பிழிந்தெடுத்த ரசம் இது. இதிலே ஒருசொட்டு எடுத்து ஒருகிண்ணம் தண்ணீரிலே கலந்து குடிக்கத் தக்க சாரம் உண்டு. ஒவ்வொரு வாக்கியமும் தனித்தனி நூலாக வரைதற் கேற்ற பெற்றிவாய்ந்திருப்பது நன்கு புலனாகும். மேலும் இக்கால ஆசிரியர்கள் சொற்செட்டுடன் பாடக்குறிப்பு எழுதுவது எவ்வாறு என்பதை எடுத்துக்காட்டும் முறையிலும் ஆசிரியர்களுட் சிறந்த ஆசிரியரான குமாரசுவாமிப்புலவர் அவர்கள் தொகுத்து வகுத் தமைத்திருப்பதும் நோக்கற்பாலது.

நாவலர் பாடசாலை பழைய மாணவரும் நாவலர் பரம்பரைத் தலைமைப் பீடத்தை அணிசெய்யும்

உரிமையும் தகுதியும் பெற்றவரும் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப்புலவர் அவர்களிடம் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங் கற்றவரும் ஆகிய பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களை நாவலர் பைத்தியம் விழுங்கிவிட்டதென்று கூறலாம். ஏனெனில் பண்டிதமணி அவர்கள் “அவர்களைப் பற்றி ஒன்றுஞ் சொல்ல முடியாது” என்று பத்திரிகைகளில் துணிந்து ஒரு கட்டுரையும் எழுதிவிட்டார்கள்.

கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்த குருவும் சீடனுமாகிய இவ்வறிஞர் இருவரும் அன்பு காரணமாக நாவலர் பெருமானை வாணுறப் புகழ்கின்றனர் என்ற கொள்கையை வச்சிர தண்டத்தால் பிளந்தெறிந்து, இவர்களின் ஆராய்ச்சி முடிபுகள் தக்க ஆதாரமாற்ற போலி முடிபுகள் என அம்பலப்படுத்த வேண்டுமென்ற பேராசையால் “இரவும் பகலும் பெருங் கவலை கொண்டு பெருமூச்செறிதலிலுமே பலருக்குப் பிதற்றுதலிலுமே பெரும்பான்மையும் என்காலத்தைப் போக்குவேனாயினேன்.”

நாவலர் பெருமான் முதன்முதலில் சிறுபிள்ளை களுக்காக பாலபாடப்புத்தகங்கள் எழுதினர் என்பதும், அவற்றைப் படித்தவர்களே சைவசித்தாந்தப் புலிக ளாகத் திகழ்ந்தனர் என்பதும் யாவரும் நன்கறிந்த விடயம். இதனை விளங்கவைக்கின்றார் நாவலர் அவர்களுடைய தமையனார் ஒருவருடைய மகன் நல்லூர் த.கைலாசபிள்ளை ஒருவர் தாம் எழுதிய ஷஷஆறுமுகநாவலர் சரித்திரத்தில்” தற்காலத்திலே சைவர்களாயுள்ளவர்கள் அவசியம் அறிய வேண்டிய தமிழ்க் கல்வியும் அநுட்டிக்கவேண்டிய ஆசாரங்களும் கிரியைகளும் இவர் இயற்றிய இரண்டு சைவ வினாவிடைகளிலும், சைவ தூசண பரிகாரத்திலும் சிவாலய தரிசன விதியிலும் நான்காம் பாலபாடத் திலும் குருசீய கிரமத்திலும் மந்திரக் கிரியைகளோடு கூடிய மூன்று நித்திய கரும விதிகளிலும் சிவசிராத்த விதியிலும் காண்டிகையுரையிலும் அடங்கியிருக் கின்றனர். இவ்வளவு நூல்களையும் ஒரு சைவன் கற்பான் ஆயின் அது அவனுக்குப் போதும்.

“நாவலர் பாலபாடம் வேதசாரம்” என்று பண்டித மாளவியா அவர்களே பாராட்டியிருப்பதாக, காலஞ் சென்ற சைவசித்தாந்த சரபம் பழனி சிவப் பெருந்திரு ஈசானச்சிவாச்சாரியார் அவர்கள் தம்கண்களில் நீர்மல்க நாத்தமுதமுத்து கொழும்பிலே நடத்திய சைவசித்தாந்த வகுப்பொன்றிற் கூறினார்கள். அதிகம் கூறுவானேன். நம்முடைய நாட்டு விபுலானந்த அடிகள் இளமையிற் கற்குமாறு அவர் தந்தையார் அன்பளிப்புச் செய்த நூல்கள் நாவலர் பாலபாடப்புத்தகங்களே என்பதை அடிகளார் தமது சுயசரித்தையிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

ஆகவே நாவலர் பெருமான் பிளக்கமார்க்கட் வியாபாரிகளை ஆதரித் தெழுதியிருக்கின்றாரா

அன்றேல் மௌனஞ் சாதித்துவிட்டாரா என்பதை அளவுகோலாக எடுத்துச் சிறிதுபார்ப்போம். ஆறுமுக நாவலர் செய்த இரண்டாம் பாலபாடத்திலே 29ஆம் பக்கத்திலே, வியாபாரம் என்னும் பொருள் பற்றிய பாடம் ஒன்று காணப்படுகின்றது.

வியாபாரம்:

“திரவியத்தைச் சம்பாதித்தற்கு உரிய தொழில் முயற்சிகளுள்ளே வியாபாரம் சிறந்த தொழில். வியாபாரத்துக்கு உரிய முதல் தன்சொந்த முதலாக இருத்தல் வேண்டும். வட்டிக்கு வாங்கிச் செய்யும் வியாபாரம் தலையெடுக்காது.

வியாபாரத்திற்காக விட்டிருக்கும் முதலையும் வட்டியையும் பார்த்து, அவைகளுக்குத் தக்கபடி, நியாயமாக இலாபத்தைச் சம்பாதித்தல் வேண்டும். பிறரைக் கெடுத்துத் தான் இலாபஞ் சம்பாதிக்கும்படி எண்ணலாகாது. பிறர் பொருளையும் தன் பொருள்போல நினைத்தல் வேண்டும். தான் வியாபாரப் பொருள்களை வாங்குதற்கு ஒன்றும், பிறருக்கு அவைகளை விற்பதற்கு ஒன்றும் ஆக, வேறு வேறு அளவைகளையும் நிறைகளையும் வைத்திருத்தல் ஆகாது. நெல் முதலாகிய உணவுக்கு உரிய பொருள்களை அதிக இலாபத்தைக் கருதாமல், மலிந்த விலைக்கு விற்கவேண்டும்.

தன்னுடைய வியாபாரப் பொருள்கள் எந்த எந்த இடங்களில் மலிவாக அகப்படும் என்று அறிதலும், தேச சஞ்சாரம் செய்தலும், தேசகால வர்த்தமானங்களை அறிதலும் வியாபாரஞ் செய்பவனுக்குக் கடமையாகும். வியாபாரிக்குக் கணக்கு நன்றாய்த் தெரிந்திருக்கவேண்டியது அவசியம்:

வியாபாரத்தை ஒருவர் தனித்துச் செய்வதிலும் பார்க்க, பலர் கூடிச் செய்வது உத்தமம். ஆங்கிலேயர் முதலிய பிற சாதியார்கள் பலர் சேர்ந்து வியாபாரஞ் செய்து, மிகுந்த திரவியத்தைச் சம்பாதிக்கிறார்கள். வேளாண்மை, வியாபாரம் கல்விகற்றல் என்னும் இவைகளுக்கு முயற்சியே சிறந்தகருவி.”

முற்போக்கு எழுத்தாளர் வரிசையில் முன்னணியில் நிற்பவரும் சிறுகதை மன்னன் எனப் போற்றப்படத்தக்க இடம் தம்மைத் தாமாகவந்தடையும் சிறப்பு வாய்ந்த வருமான நாவலர் பெருமான் இத்துடன் நின்று விடவில்லை. இருட்டுச் சந்தையால் மாத்திரமன்றி பொய் சொல்லி வியாபாரம் செய்வதும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதை அழகிய கதை மூலம் விளக்குகின்றார் நம் நாவலர். இக்கதை ஆபிரகாம் லிங்கனின் வாழ்க்கை வரலாற்றை நமக்கு ஞாபகமுட்டுகின்றது. அந்தச் சிறுகதையையும் நீங்கள் அறியத்தானே வேண்டும். அந்தச் சிறுகதை வியாபாரம் என்ற

விடயத்தையடுத்து இரண்டாம் பாலபாடத்தில் வெளிவந்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மெய்ம்மை:

ஒருநாள் விடியற்காலையில் இரண்டு சிறுவர்கள் ஒரு சந்தைக்குப் போய் தங்களுடைய சிறிய கடைகளில் தாங்கள் கொண்டுபோன பொருள்களைப் பரப்பிவைத்து, விற்கிறதற்காக உட்கார்ந்தார்கள். ஒரு கடையில் பழங்களும் காய்கறிகளும், மற்றொன்றில் தேங்காயும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. சந்தை கலைந்தது. இந்தச் சிறுவர்களிடத்தும் பலபேர் பொருள்கள் வாங்கிக் கொண்டு போயினார்கள்.

முருகனுடைய கடையில் எல்லாம் விற்றுக் கடைசியாய் ஒரு முலாம்பழம் மாத்திரம் இருந்தது. ஒரு பெரிய மனிதர் வந்து, கையை அந்த முலாம்பழத்தின் மேல் வைத்து, எவ்வளவு பெரிய முலாம்பழம். இதற்கு என்னவிலை சொல்லுகிறாய், “அடாதம்பி” என்று கேட்டார்

“இந்த முலாம்பழம் ஒன்றுதான் என்னிடத்தில் மிகுந்தது: இது நல்லபழம் போல் தோன்றினாலும் இதில்கொஞ்சம் பழுது இருக்கின்றது ஐயா” என்று சொல்லி அந்தச் சிறுவன் அந்தப் பழத்தை மறுபுறம் திருப்பிக் காட்டினான்.

“ஆம் ஆம்! பழுது இருக்கின்றது! எனக்கு அது வேண்டாம்” என்று சொல்லி. அந்தப் பெரியமனிதர் அந்தச் சிறுவனுடைய அழகிய வஞ்சகமில்லாத முகத்தைப் பார்த்து, “உன்னுடைய பழத்திலுள்ள பழுதை வாங்க வருபவர்களுக்குக் காட்டுவது விற்கவந்த உனக்கு ஆகுமா?” என்று கேட்டார்.

“பொய் சொல்வதைப் பார்க்கிலும் இது நல்லது. ஐயா” என்று அந்தச் சிறுவன் பணிவுடன் சொன்னான். “நீ சொன்னது சரி, அடாதம்பி, ஒருபோதும் அதை மறவாதே: நான் உன்னுடைய கடையை இனி மறவேன்.” என்று சொல்லி, அந்தப் பெரியமனிதர் கிருஷ்ணன் கடை முகமாகத் திரும்பி, “இது என்ன நல்ல பழத்தேங்காயா?” என்று கேட்டார். “ஆம் ஐயா, நல்லபழக்காய், நேற்றுத்தான் பிடுங்கினது நான் தான் உரித்தேன்” என்று கிருஷ்ணன் மறுமொழி சொன்னான். அந்தப் பெரிய மனிதர் அதை வாங்கிக் கொண்டு வீட்டுக்குப் போயினார்.

“முருகா, நீ என்ன பெரிய மூடன்! முலாம்பழத்திலுள்ள பழுதை அந்த மனிதனுக்குக் காட்டுகிறதா! நீ சொன்ன உண்மைக்காக அந்தப் பழத்தை இனி வீட்டுக்குக் கொண்டுபோ, அல்லது எங்கேயாவது எறிந்துவிடு. அந்த முட்டுக்காயை வாங்கிக்கொண்டு போகின்றாரே, அவர் அதைப் பற்றி என்ன அறிந்து விட்டார்? நல்ல பழக்காய்கள் விற்ப விலைக்கே அதையும் விற்கேன். அந்த முலாம்பழத்தை ஒன்றும்

பாராமல் வாங்கிக் கொண்டு போயிருப்பார்.”

“கிருஷ்ணா, எனக்கு இன்று காலமே கிடைத்த காசைப் போல இரண்டு பங்கு காசுதான் வந்தாலும் நான் ஒரு பொய் சொல்லவும் மாட்டேன், பொய்யாய் நடக்கவும் மாட்டேன். அல்லாமல், இது கடைசியிலே எனக்குத்தான் நயம், எனக்கு ஒரு வழக்கக்காரர் அகப்பட்டார், உனக்கொருவர் போய்விட்டார்.”

அது அப்படியே நடந்தது, மறுநாள் அந்தப் பெரிய மனிதர் தனக்கு வேண்டிய பழங்களையும் காய்கறிகளையும் எல்லாம் முருகனிடத்திலேயே வாங்கினார், கிருஷ்ணனுடைய கடையில் ஒருசல்லக்குக் கூட ஒன்றும் வாங்கவில்லை. இந்த விதமாகவே அந்த வருஷம் கழிந்தது. முருகனிடத்தில் எப்போதும் நல்ல பொருள் வாங்கலாம் என்று கண்டுகொண்டு அவர் அவனுடைய கடைக்கே எப்போதும் போவார், சில வேளை அவனிடத்தில் “மறுவருஷம் நீ என்ன செய்யப் பேகிறாய்” என்று விசாரிப்பார்.

மறுவருஷம் அந்தப் பெரிய மனிதருடைய பண்டகசாலையில் ஒரு நம்பிக்கையான சிறுவன் வேண்டியிருந்தது, அவர் முருகனைப் பார்க்கிலும் வேறொருவன் அகப்படான் என்று நினைத்து, முருகனுக்கே அந்த வேலையைக் கொடுத்தார். அவன் தன் எசமானுக்குத் தன்னிடத்தில் மேலும் மேலும் நல்ல எண்ணம் வரும்படி நடந்து, ஒவ்வொரு உத்தியோகமாக உயர்ந்து, கடைசியில் எசமானனோடு வர்த்தகத்தில் ஒருபங்காளி ஆயினான்.

இவற்றை நோக்குமிடத்து சன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரும், நம் பண்டிதமணியும் கூறியவற்றைப் பற்றி ஒன்றுஞ் சொல்ல முடியாது என்ற முடிவுக்கே வரவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளதை நன்குணர முடியும்.

வேத சிவாகமங்களில் விதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்கள் எவையெனின் கடவுளை வழிபடுதல், தாய் தகப்பன், உபாத்தியாயர், குரு முதலாகிய பெரியோர்களை வணங்குதல், உயிர்களுக்கு இரங்குதல், உண்மை பேசுதல், செய்நன்றியறிதல் முதலானவை களே என முதலாஞ் சைவ வினா விடையிலே நாவலர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சைவச் சிறுவர்கள் சைவ சமயச் சூழலிலே வளரவேண்டும், என்ற நோக்குடன் எழுதிய பாலபாடப் புத்தகங்களிலே பல மதத்தினருக்கும், பொதுவான உண்மைகளையும் எடுத்து விளக்கியுள்ளார்.

முதற்பாலபாடம் படிக்கிற ஒரு பிள்ளைக்கும் ஒரு குருவுக்கும் நடந்த சம்பாஷணையில்,

குரு: நீ என்ன படிக்கிறாய்

பிள்ளை: முதற் பாலபாடம் படிக்கிறேன் ஐயா!

குரு: தம்பி! நீ நன்றாகப் படித்து, நல்லொழுக்கமும் ஈசுர பத்தியும் உடையனாய் நடக்க வேண்டும். போய் வா.

என்று பகுதி, அகில உலகிலுள்ள பல்வேறுசாதி, பல வேறு சமயப்பிள்ளைகளுக்கும் பொதுவான தலைசிறந்த அறிவுரையாகிய பொற்கம்பி ஊடுருவிப் பிணைத்து நிற்பதைக் காணலாம்.

முதலாவது பாலபாடத்திலே காணப்படும் பிரார்த்தனைகளும் இவ்வாறே. எம்மதத்துக்கும் சம்மதமான முறையில் அமைந்துள்ளன.

பிரார்த்தக் காலப் பிரார்த்தனை:

பெருங் கருணைக் கடவுளே! சென்ற இராத்திரியிலே தேவரீர் அடியேனைக் காத்தருளினதின் நிமித்தம், தேவரீரை அடியேன் துதிக்கிறேன். இந்தப் பகலிலும் அடியேனைக் காத்தருளும். அடியேன் பாவங்கள் செய்யாவண்ணம், அடியேனைத் தடுத்து ஆட்கொண்டருளும். அடியேன் முன் படித்த பாடங்களும், இனிப் படிக்கும் பாடங்களும், அடியேன் மனசிலே எந்தநாளும் தங்கும்படி அருள் செய்யும்.

சாயங்க் காலப்பிரார்த்தனை:

மகா தேவரீர்! அடியேன் செய்த பாவங்களை எல்லாம் பொறுத்தருளும். இந்த இராத்திரியிலே அடியேனைக் காத்தருளும். அடியேன் தேவரீரை அறிந்து, தேவரீருக்குப் பயந்து, தேவரீர்மேல் அன்பு வைத்துத் தேவரீரைத் துதித்து, வணங்கும்படி செய்தருளும். அடியேன், இறக்கும் பொழுது, தேவரீரை மறவாத தியானத்துடனே, தேவரீருடைய பதத்திலே சேரும்படி அருள் செய்யும்.

ஆகவே, நாவலர் பிறசமயத்தை வெறுக்க வில்லை. பிறசமயப் போதகர்கள் மதமாற்றக் கையாண்ட சூழ்ச்சிகளையே கண்டித்தார். சைவ சமயத்தில் பிறந்த ஒரு பிள்ளை பஞ்சாட்சரக் கிறிஸ்தவராதற்காக மதம் மாறுவதையே கண்டித்தார். எந்தக் கோணத்திலிருந்து நோக்கினும் நாவலரைப் பற்றி “ஒன்றுஞ் சொல்ல முடியாதென்பதே” புலப்படுத்துகின்றது. ஆகவே பண்டிதமணியவர்கள் எழுதிய ஷஷைவரைப் பற்றி ஒன்றுஞ் சொல்ல முடியாது” என்பதும் உண்மைதான் என்ற முடிவுக்கே கொண்டு வந்து விடுகின்றது.

நாவலர் வழங்குகைத் திகதிகள்:

1822 மார்சு 18 சித்திரபாணு வருடம் மார்சு 19 மாதம் 5ம் திகதி புதன்கிழமை இரவு அவிட்ட நட்சத்திரத்தில் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்தார், தந்தையார்: ப.கந்தப்பிள்ளை, தாயார்: சிவகாமியார்

1827 வித்தியாரம்பம், நல்லூர் சுப்பிரமணிய உபாத்தியாயர், நல்லூர். வேலாயுத முதலியார்

1834 ஆவணி யாழ்வெஸ்லியன் மிசன் கல்லூரி (பின்பு யாழ்.மத்திய கல்லூரி)யில் ஆங்கிலம் கற்கச்

செல்லல்.

இருபாலை நெ.சேனாதிராய முதலியார், நல்லூர் ம.சரவணமுத்துப் புலவர் ஆகியோரிடம் தமிழ் கற்றல்

1841 யாழ்.வெஸ்லியன் மிசன் கல்லூரியில் தமிழ், ஆங்கில ஆசிரியர், பேர்சிவலின் வேதாகமத் திருப்புதலுக்குத் (பைபிளை மொழிபெயர்த்தல்) தமிழ்ப் பண்டிதராக இருத்தல்.

1842 தந்தை மரணம்

1846 தை சைவ சமயப் பிள்ளைகளுக்குப் பாடம் சொல்லல்.

1847, மார்சு 31 பிலவங்க - மார்சு 31, 18: வண்ணை வைத்தீசுவரன் கோயில் வசந்த மண்டபத்திலே சைவப்பிரசங்கம் தொடங்குதல்

1848 முதல் இந்தியப் பிரயாணம், வேதாகம (பைபிள்) மொழிபெயர்ப்பை ஒப்புவித்து அச்சிடுவிக்கப் பேர்சிவலுடன் செல்லல்.

1848 ஆவணி கீலக - ஆவணி 5: வண்ணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை தாபித்தல்

1848 புரட்டாதி பேர்சிவலிடம் பார்த்த தமிழ்ப் பண்டிதர் வேலையைத் துறத்தல்

1849 செளமிய - ஆடி, இரண்டாம் இந்தியப் பிரயாணம், அச்சியந்திரம் வேண்டிச் செல்லல், வேதாரணியத்தில் மேளதாளத்துடன் வரவேற்பு, நாவலர் பட்டம் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் அளித்தல். சூடாமணி நிகண்டுரை, செளந்தரியலகரியுரை, பதிப்பு வித்தியாநுபாலையந்திரசாலை நிறுவுதல்

1850 1,2,4ம் பாலபாடங்கள் இயற்றியது

1851 சித்திரை கொலை மறுத்தல்

1851 ஜப்பசி நன்னூல் விருத்தியுரை

1851 திருச்செந்தினிரோட்டகயமகவந்தாதியுரை, திருமுருகாற்றுப்படையுரை, சிவாலய தரிசன விதி இயற்றியது.

1852 பெரியபுராண வசனம்

1853 வண்ணார் பண்ணையில் சைவப்பிரகாச சபை தாபிதம்

சுப்பிரபோதம்

1854 சைவதூஷண பரிகாரம்

1854 ஜப்பசி மூன்றாவது இந்தியப் பிரயாணம், இல்லறத்தை மேற்கொள்ள விரும்பாது சிவபூசை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொள்ளும்படி செல்லல்.

1855 வெஸ்லியன் மெதடிஸ்த ஆண்டறிக்கையில் சைவதூஷண பரிகாரத்துக்கு பாராட்டு

1856 வால்டன் பாதிரியுடன் கடிதங்கள் மூலம் வாதம்

1857 மார்சு 31 தாய் மரணம்

1858 ஆனி நான்காவது இந்தியப் பிரயாணம், சென்னையில் வித்தியாநுபாலன் அச்சியந்திரசாலை தாபித்தல், பொன்னுச்சாமித் தேவர் நட்பு

1859 வைகாசி திருவாசக மூலமும் திருக்

கோவையார் மூலமும் பரிசோதித்து க.சதாசிவப் பிள்ளை பேரால் வெளியிடல்

1860 வைகாசி சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியா சாலை நிறுவும் பொருட்டு விடுத்த விக்கியாபனம்

1860 திருக்கோவையார் பழையவுரை

1861 திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, தருக்க சங்கிரகம் (அன்னம்பட்டியம்)

1862 பங்குனி யாழ்ப்பாணம் வருதல்

1862 வைகாசி சிதம்பரம் சைவ வித்தியாசாலை பொருட்டு வண்ணை சைவ வித்தியாசாலையில் பிரசங்கம்

1862 ஆடி சிதம்பரம் சைவ வித்தியாசாலை பொருட்டு பருத்தித் துறை சித்தி விநாயகர் கோயில் பிரசங்கம்

1864 தை ஜந்தாவது இந்தியப் பிரயாணம், தலயாத்திரை.

1864 ஜப்பசி சிதம்பரம் சைவ வித்தியாசாலை தாபித்தல்.

1866 சேதுபுராணம், இலக்கணவிளக்கச் சூறாவளி, தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி, இலக்கணக் கொத்து, கந்தபுராணம் பதிப்பு.

1867 ஈ.ஜே.றொபின்சன் பாதிரியார் பதிப்பித்த Hindu Pastors எனும் நூலில் நாவலருடைய சமயப்பணிகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

1867 திருத்தொண்டை நாட்டுப்பதிப்புண்ணிய பரிபாலன சபைத் தலைவர், சிறந்த சொற்பொழிவு.

1868 மேற்படி சபைத் தலைவர், பிரசங்கங்கள்.

1868 கோயிற் புராண உரை (தை), சைவசமய நெறியுரை (புரட்டாதி) தொல்சேனாவரையம், பரிசோதனை.

1868 சிதம்பர விக்கியாபனம்.

1869 மாசி வீராசாமி முதலியாரின் "விஞ்ஞானப் பத்திரிகை" - நாவலர் மீதும் சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை மீதும் கண்டனம்.

1869 மாசி "நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்தல்" முதலியாருக்கு நாவலரின் மறுப்பு.

1869 போலியருட்பா மறுப்பு.

1869 அருட்பா வழக்கு.

1870 சிதம்பர விக்கியாபனம்.

1870 மாசி ஆறு வருட இந்தியா வாழ்க்கைக்குப் பின்பு யாழ்ப்பாணம் திரும்புதல் பெரிய வரவேற்பு ஊர்வலம்.

1872 வண்ணை சைவ ஆங்கில வித்தியாசாலை தாபித்தல்.

1872 ஜப்பசி "யாழ்ப்பாணச் சமய நிலை".

1872 -73 கோப்பாய், புலோலி, சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை தாபித்தல்.

1875 ஆடி "நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில்". (முதலாம் பத்திரிகை)

1875 ஆவணி "நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில்".

(இரண்டாம் பத்திரிகை)

1876 தை "மித்தியாவாத நிரசனம்".

1876 கார்த்திகை யாழ்ப்பாணம் கரையூரில் பேதி நோய். நாவலர் மக்கள் சார்பில் வன்மையான முறையீடு.

1877 யாழ்ப்பாணத்திற் பஞ்சம், நாவலர் ஏசுண்டு துவவனன் அவர்களைக் கண்டித்தல்.

1878 தை தேசாதிபதி லோங்டனுக்கு அரசாங்க ஊழல்களைப் பற்றி விண்ணப்பம் அளித்தல்.

1878 வைகாசி கீரிமலைச் சிவாலயப் பணிபற்றி விடுத்த வேண்டுகோள்.

1879 வைகாசி இலங்கைச் சட்ட நிருபண சபைத் தேர்தலில் பொன்.இராமநாதன் அவர்களை ஆதரித்துப் பிரசங்கங்கள் செய்தல்.

1879 ஆடி இறுதிப்பிரசங்கம், சுந்தரமூர்த்திநாயனா ருக்குக் குருபூசை

1879, மார்சு 2 (பிரமாதி, கார்த்திகை 18) சுகவீனமேற்படல்.

1879, மார்சு 5 (கார்த்திகை, 21-ம் நாள்) மகநட்சத் திரத்தில் இறையடி சேர்தல்.

நாவலர் காலத்தில் வாழ்ந்த ஸர் யோர்கள்:

(நாவலர்காலத்து இயல்புகளை அறிவதற்கு ஏதுவாயிருக்கக்கூடிய பெரியோர் சிலரை மட்டும் இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளோம்.)

1)

அகிலேசுபிள்ளை, திருகோணமலை, வே.(1853 - 1910)

திருகோணமலை வேலுப்பிள்ளையவர்களின் புத்திரர். குமாரவேலுப்பிள்ளை, தையல்பாகம்பிள்ளை ஆகியோரிடம் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கற்றவர். ஆசிரியராகக் கடமை புரிந்தவர். திருக்கரசைப்புராணம், வெருகலம்பதி சித்திர வேலாயுத சுவாமி பேரில் காதல், கோணேசர் கல்வெட்டு முதலிய நூல்களைப் பதிப்பித்தவர். திருக்கோணநாயகர் பதிகம், நெஞ்சறி மாலை முதலிய நூல்களை இயற்றியவர்.

2)

அச்சுதாநந்த சுவாமி, போளூர் (1850 -1902)

இந்தியாவிலுள்ள வட ஆற்காடு என்னும் மாவட்டத்திலுள்ள போளூர் எனும் ஊரில் பிறந்தவர். அப்பாய் நாயுடு எனவும் அச்சுதாசர் எனவும் அழைக்கப்பட்டவர். சூலை சோமசுந்தரநாயகரின் ஆசிரியர், மாயாவாதியாக விளங்கிய இவர் பின்பு சைவ சித்தாந்தியாகத் திகழ்ந்தார். நிசாநந்தர் பதிகம், சக்குபாய் சரித்திரம், சன்மார்க்க தர்ப்பணம், அத்வைத கீர்த்தனா நந்தலகரி முதலியனவற்றை இயற்றியவர்.

3)

அண்ணாமலை ரெட்டியார், சென்னிகுளம் (1861-1890)

இந்தியாவிலுள்ள திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ளது சென்னிகுளம். சேற்றூர் சமீன்தார், ஊற்றுமலை சமீன்தார், ராஜவல்லிபுரம் முத்து சாமிபிள்ளை முதலியவர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டவர் காவடிச் சிந்து பாடிப் புகழ் பெற்றவர்.

4)

அருகாரிக தர்மபாலா (1864 - 1933)

பெளத்த மத கலாசார மறுமலர்ச்சியை எற்படுத்தியவர். சுவாமி விவேகானந்தா புகழீட்டிய சிகாகோ சர்வமத மாநாட்டிலே பங்குபற்றிய பெருமை யுடையவர். நாவலர் வியோகமடைந்த ஆண்டு இவர் பதினைந்து வயது இளைஞராயிருந்தார்.

5)

அரந்த பாரதி ஐயங்கார், உமையம்மன்புரம் (1786 - 1846)

இந்தியாவிலுள்ள தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த உமையம்மாள் புரத்திலே பிறந்தவர். உத்தர ராமயணக் கீர்த்தனை திருவிடைமருதூர் நொண்டி நாடகம், மருதூர் வெண்பா முதலிய நூல்களை இயற்றியவர்.

6)

அப்துல் றகுமான், நாவலப்பிட்டி, கு.(1846 -1920)

நாவலப்பிட்டி குப்பத்தம்பியின் புதல்வர். அரசாங்கத்தில் பணி புரிந்தவர். சரந்தீவு மாலை, ஞான அக்தாக் கும்மி, நாச்சியார் மாலை முதலிய நூல்களை இயற்றியவர்.

7)

அப்புக்குட்டி ஐயர், நல்லூர், சி.(1787 - 1863)

நல்லூர் சிகிவாகன ஐயரின் புதல்வர். சூது புராணம், நல்லூர் சுப்பிரமணியர் பிள்ளைத் தமிழ் முதலியனவற்றை இயற்றியவர்.

8)

அமர்தம்பிள்ளை ஏ.கே.(1845 -1899)

முத்துவீரியம் இயற்றிய உறையூர் முத்துவீதிய உபாத்தியாயரின் மாணாக்கர். சேலம், திருச்சி முதலிய இடங்களிலே தமிழாசிரியராகக் கடமை புரிந்தவர். 'தமிழ்ச் செல்வம்' என்னும் பத்திரிகையை நடத்தியவர். தமிழ்விடுதலாது பாடியவர். உறையூர் பிறந்தவர்.

9)

அரங்காத முதலியார், பூண்டி .(1837 -1893)

கணிதப்பேராசிரியராகவும் அரசாங்க மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் சென்னை நகர ஷெரிபாகவும் கடமை புரிந்தவர். கச்சிக்கலம்பகம் பாடியவர். தொண்டை நாட்டில் திருவள்ளூரையடுத்த பூண்டியிற் பிறந்தவர்.

10)

அருணாசலக் கவிராயர், முகவூர், (1852-1939)

பாண்டிநாட்டு முகவூரிலே பிறந்தவர். சேற்றூர் சமஸ்தானப் புலவராக விளங்கிய ராமசாமிக் கவிராயரின் புத்திரர். மு.ரா.கந்தசாமிக் கவிராயர், மு.ரா.சுப்பிரமணிய கவிராயர் ஆகியோரின் சகோதரர். திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து நமசிவாய தேசகரிடம் பயின்றவர். சிவகாசி புராணம், சிவகாசி வெண்பா வந்தாதி, யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாலவர் சரித்திரம் முதலியனவற்றைப் பாடியவர். சில புராணங்களை வசனமாகவும் எழுதியவர்.

11) அருணாசலம், பொன். சேர். (1853 -1924)
 மானிப்பாயைச் சேர்ந்த முதலியார் பொன்னம் பலத்தின் புத்திரர். சேர்.பொன்.இராமநாதனின் சகோதரர். அரசாங்கத்தில் உயர் பதவிகளை வகித்தவர். தமிழ்பிமானியாக விளங்கியதோடு ஆராச்சியாளராகவும் திகழ்ந்தவர்.

12) அழகிய சொக்கநாதபிள்ளை
 தச்சநல்லூரிலே பிறந்தவர். தாது வருடப் பஞ்சத்தைக் காந்திமதியம்மை கலித்துறை யந்தாதியிலே பாடியவர்.

13) இராமலிங்கபிள்ளை, சுதுமலை,வ.(1885)
 சுதுமலை வயிரமுத்து உடையாரின் புதல்வர், சங்களையந்தாதி, மாணிக்கவாசகர் விலாசம் நளச்சக்கரவர்த்தி விலாசம் என்பனவற்றைப் பாடியவர்.

14) இரேனியஸ் பாதிரியார், (1790 - 1838)
 ஜேர்மனி என்னும் தேசத்தவர். சர்ச்சு மிசன் போதகராய் 1814ம் ஆண்டு இந்தியாவிற்கு வந்தவர். ஞானபோசன விளக்கம் (1825), வேதப்பொருள் (1832), பூமிசாஸ்திரம் (1832), இலக்கண நூற் சுருக்கம் (1832), மோட்ச மார்க்கம் (1834), வேதவுதாரணத்திரட்டு (1825), வேதசாஸ்திரச் சுருக்கம் (1838), A Grammar of the Tamil Language(1836), முதலிய நூல்களை எழுதியவர். பெப்ரேஷியஸ் பாதிரியாரின் புதிய ஏற்பாட்டைப் பதிப்பித்தவர், துண்டுப் பிரசுரங்கள் பலவற்றை எழுதி வெளியிட்டவர்.

15) உவின்ஸ்லோ பாதிரியார்
 ஐரோப்பியர். யாழ்ப்பாணத்திலும் சென்னையிலும் சமயப்பணி புரிந்தவர். வேதநாயக சாஸ்திரியாரோடு சேர்ந்து குருட்டுவழி என்னும் நூலை 1838இல் எழுதியவர். தமிழ் ஆங்கில அகராதி எழுதியவர்.

16) கணேச பண்டிதர்
 வண்ணார் பண்ணையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். திருவண்ணாமலை ஆதின வித்துவானாகத் திகழ்ந்தவர். இளசைப்புராணம் பாடியவர்.

17) கதிரைவேற்பிள்ளை, உடுப்பிட்டி, கு.(1829 - 1904)
 குமாரசுவாமி முதலியாரின் புத்திரர். நீதிபதியாகக் கடமை புரிந்தவர். தமிழ் அகராதி செய்தவர். தருக்க பரிபாடை வெளியிட்டவர்.

18) கந்தசாமி முதலியார், கருவூர், உ.(1838 - 1890)
 கொங்கு நாட்டு கருவூர் இவர் பிறந்தவர். 1866இல் 'சைவப் பிரசங்கசாலை' தோற்றுவித்து சைவசமயப் பிரசாரம் செய்தவர். திருப்பேரூர் முருகன் கிள்ளைவிடுதூது பாடியவர். இந்நூலில் மைந்த கிறித்தவ கண்டனத்தை மடுத்துக் கிறித்தவர் பிள்ளை விடுதூது பாடினர். பிள்ளைவிடுதூதுக்கெதிராக பிள்ளைவிடுதூது ஆபாசவிளக்கம் முதலியன வெளிவந்தன.

19) கனகசபைப்பிள்ளை. வி. 1855-1906
 மல்லாகம் விசுவநாதபிள்ளையவர்களின் புத்திரர். சென்னையில் அஞ்சற்றுறையிலே பெரும்பதவி வகித்தவர். 1904ம் ஆண்டு, இவர் முன்பு ஆங்கிலத்தில் கட்டுரைகளாக எழுதியவை நூலருவம் பெற்று 'ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட தமிழர்' என்ற பெயருடன் ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்தது. இந்நூல் ஆங்கிலம் கற்ற தமிழரிடையே விழிப்பினை ஏற்படுத்தியது.

20) கனகசபைப் புலவர், அளவெட்டி, வே. (1873)
 அளவெட்டி வேலுப்பிள்ளையவர்களின் புத்திரர். கிறித்தவர். திருவாக்குப் புராணம், அழகர் சாமி மடல் பாடியவர்.

21) காசிச் செட்டி, சைமன். (1807 - 1861)
 கல்பிட்டி என்னுமுரினர். மொழிபெயர்ப்பு முதலியாராகவும் மாவட்ட முதலியாராகவும் மாவட்ட நீதிபதியாகவும் வெவ்வேறு காலங்களிற் கடமை புரிந்தவர். தமிழாராச்சியில் ஈடுபட்டவர் 'தமிழ் புளுராக்' என்னும் தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரத்தை ஆங்கிலத்தில் எழுதி 1859ம் ஆண்டு வெளியிட்டவர்.

22) காசி விசுவநாத முதலியார்.
 சைதாபுரம் சென்னையில் இருந்தவர். டம்பாச்சாரி விலாசம், தாசில் தார் நாடகம், கூலிக்கு மாறடிக்கும் கூத்தாடிச்சிகள் நடிப்பு, பிரம்ஹ சமாஜ நாடகம் முதலியனவற்றை எழுதியவர்.

23) காந்தி, மோ.க. (1869 - 1948)
 மகாத்மா காந்தி பிறந்து பத்து வருடங்களிலே நாவலரவர்கள் வியோக மடைந்தார்.

24)

கால்டுவெல் பாதிரியார், (1814 - 1891)

அயர்லாந்து தேசத்தவர் 1848ம் ஆண்டு தமிழகம் வந்தவர். 'திராவிட மொழிகளின் ஒப்பியலிலக்கணம்' என்னும் சிறந்த நூலை எழுதி 1856ம் ஆண்டு வெளியிட்டவர்.

25)

கிருஷ்ணபிள்ளை, எச்.ஏ (1827 - 1900)

பாளையங்கோட்டைக்கு அடுத்த இரட்டியா பட்டியிலே பிறந்தவர் இரட்சணிய யாத்திரிகம் பாடியவர்.

26)

கிறீன், டாக்டர் எஸ்.எப். (1822-)

அமெரிக்கர்.1847ம் ஆண்டு ஈழம் வந்தவர். அறிவியல் துறையிலே தமிழ்மொழியில் நூல்களைத் தாமாகவே மொழிபெயர்த்தும் தமது மாணவரைக் கொண்டு மொழி பெயர்த்தும் பதிப்பித்து வெளியிட்டவர்.

27)

குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு (1788 - 1835)

இராமநாத புரத்தையடுத்த குணங்குடியில் பிறந்தவர் சுல்தான் அப்துல் காதிரு. துறவியாகிய பின்பு குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு என அழைக்கப்பட்டார். இவருடைய பாடல்கள் தொடுத்து வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

28)

குமாரசுவாமி முதலியார், வல்லுவெட்டி, க.(1791 - 1874)

கு.கதிரவேற்பிள்ளையின் தந்தை. அருளம்பலக் கோவை, நல்லைக்கலித்துறை, இந்திரகுமார நாடகம் முதலியன செய்தவர்.

29)

சந்திரசேகர கவிராயர்.

சோழ நாட்டிலேயுள்ள தில்லையம்பூரில் பிறந்தவர். தனிப்பாடற்றிரட்டு என்னும் தொகை நூலைத் தொகுத்து பொன்னுசாமி தேவரின் உதவியுடன் பதிப்பித்தவர்.

30)

சபாபதி முதலியார், காஞ்சிபுரம் மகாவித்துவான் காஞ்சிபுரத்திலே பச்சையப்ப முதலியாரது பள்ளிக் கூடத்திலே தமிழ்த் தலைமை உபாத்தியாயராய் இருந்தவர். திருமுறையை முதன் முதல் அச்சிடு வித்தவர் சைவசமய விளக்க வினாவிடை எழுதியவர்.

31)

சபாபதி முதலியார். புரசை அட்டாவதானம்

சென்னை புரசவாக்கத்திற் பிறந்தவர். பிரபந்தங்கள் பல இயற்றியவர். உரையாசிரியராகவும் திகழ்ந்தவர்.

32)

சாமிநாதையர். உத்தமதானபுரம், வே. (1855 - 1942)

தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள பாவநாசத்தையடுத்த உத்தமதானபுரம் என்னும் ஊரினர். 1871ம் ஆண்டளவில் திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையின் மாணாக்கராகினார் இவர் திருவாவடு துறை ஆதீனத்து ஆறுமுக சுவாமிகளுடன் சேர்ந்து பதிப்பித்த முதல் நூல் 1878ம் ஆண்டு வெளிவந்தது. சீவகசிந்தாமணி (1887) முதலாம் பழைய நூல்கள் பலவற்றை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியவர்.

33)

சிதம்பரப்பிள்ளை, சங்குவேலி, மு.(- 1889)

வில்லியம் நெவினஸ் எனப்படுபவர். இலக்கிய சங்கிரகம், பயாய இலக்கணம், தமிழ்விடா கரணம் எழுதியவர்.

34)

சின்னத்தம்பி உபாத்தியாயர், உடுப்பிட்டி, தா. (1830 - 1878)

தமது ஊரிலே ஒரு தமிழ்ப் பாடசாலையினை நிறுவி நடத்தியவர். பிரமசாரியாக வாழ்ந்தவர். நில அளவைச் சூத்திரம், வீரபத்திரர் சதகம் முதலியன வற்றை எழுதியவர்.

35)

சுந்தரம்பிள்ளை, ஆலப்புழை பெ. (1855 - 1897)

மலையாள நாட்டிலுள்ள ஆலப்புழை என்னுமுரினர். தத்துவப் பேராசிரியராகக் கடமை புரிந்தவர். தமிழாராய்ச்சியில் ஈடுபட்ட முன்னோர்களிலொருவர். மனோன்மனீயம் என்னும் நாடகத்தை இயற்றியவர்.

36)

சுப்பையனார், வண்ணார்பண்ணை

வண்ணார் பண்ணையிலே பிறந்து ஏழாலையை இருப்பிடமாகக் கொண்டவர். கனகி புராணம் பாடியவர்.

37)

சோமசுந்தர நாயகர், சூலை (1846 -)

சென்னையிலுள்ள சூலையெனுமிடத்தில் வசித்தவர் சைவசித்தாந்தி. மறைமலையடிகள் எனப்படும் சுவாமி வேதாசலத்தின் ஆசிரியர், சமய சம்பந்தமான பல நூல்களை இயற்றியவர்.

38)

தம்பிமுத்துப்பிள்ளை புலவர், அச்சுவேலி, ச.(1857 - 1937)

அச்சுவேலியிலே சன்மார்க்க விருத்திச்சங்கம் நிறுவியவர். அதன் வெளியீடாக 'சன்மார்க்க போதினி' எனும் பத்திரிகையைப் பிரசுரித்தவர். நூலாசிரியராகவும் பதிப்பாசிரியராகவும் திகழ்ந்தவர்.

39)

தயானந்த சரஸ்வதி (1824 - 1883)

கிறித்து மதத்தின் தாக்கம் இந்தியாவில் உணரப்பட்ட வேளையில் 1875ல் ஆரிய சமாசத்தை

நிறுவியவர். விக்ரிகரவணக்கம், பலதார மணம், சாதி என்பனவற்றைக் கண்டித்த அதே வேளையில் வேதங்களின் மாண்பினை எடுத்துரைத்து அவற்றின் வழி இந்துக்கள் வாழவேண்டும் என்று வற்புறுத்தியவர்.

40) தாகூர், ரவீந்திரநாத் (1861 - 1941)

நாவலரவர்கள் வியோகமடைந்தகாலை தாகூரவர்கள் பதினெட்டு வயது நிரம்பாத காளைப்பருவத்தினர்.

41) தெய்லர் பாதிரியார் (1796 - 1878)

ஐரோப்பியர், 1815ல் சென்னைக்கு மதவழியராக வந்தவர். கீழ்நாட்டுக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலையில் இருந்த ஏட்டுச் சுவடிகளுக்கு விரிவான பட்டியலை எழுதி 1857ல் வெளியிட்டார்.

42) நரசிம்முலு செட்டியார், காஜலு லட்சுமி (1806 - 1868)

சென்னைச் சதேசிகள் சங்கத்தை 1852ல் அமைத்தவர். சென்னை மக்களின் பேரில் காலத்துக்குக் காலம் இவர் அனுப்பிய முறையீடுகளும் விண்ணப்பங்களும் பிரித்தானிய பாராளுமன்றத்திலே வாதப் பிரதிவாதங்களைத் தொற்றுவிக்கக் காரணமாய் இருந்தன. செல்வந்தராகிய இவர் ஆங்கிலேயர் ஒருவரை ஆசிரியராக நியமித்து 'கிறிசன்ட்' என்ற இந்துப்பத்திரிகையைப் பல ஆண்டுகளாக நடத்தியவர்.

43) நாகநாத பண்டிதர், சன்னாகம், அ. (1884)

சன்னாகம் அ.குமாரசுவாமிப் புலவரின் சங்கத மொழி ஆசிரியர். சங்கத மொழியிலுள்ள பல நூல்களை மொழி பெயர்த்து. சங்கரபண்டிதருக்கும் குமாரசுவாமிப் புலவருக்கும் படிக்கக் கொடுத்தவர். இவருடைய இதோபதேசம் மொழி பெயர்ப்பு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

44) பாங்கிம் சந்திரர் (1838 - 1894)

1864ம் ஆண்டு தொடக்கம் பல நவீனங்களை எழுதி வங்காள உரைநடைக்கு வளமூட்டியவர். 1882ம் ஆண்டில் 'வந்தே மாதரம்' என்ற தேசிய கீதத்தை இந்தியாவுக்கு அளித்தவர்.

45) பவர் பாதிரியார்

இந்து மதத்துக்கும் பாம்பு மதத்துக்கும் இருக்கிற சம்பந்த விளக்கம் (1851), சாதி வித்தியாச விளக்கம் (1857) முதலியனவற்றை எழுதியவர். திருநெல்வேலியில் இருந்தவர்.

46) மார்ட்டின், ஹென்றி

உதயதாரகை 1841ல் தொடங்கப்பட்டபோது அதன் ஆசிரியர்களுள் ஒருவராக இருந்தவர் யாழ்ப்பாணக் குறிப்புகள்' என்ற ஆங்கில நூல் எழுதியவர்.

47) முத்துக்குமார கவிராசர், சன்னாகம், அ. (1780 - 1851)

சி.வை.தாதோதரம்பிள்ளை யவர்களின் தமிழாசிரியர். யேசுமத பரிகாரம், ஞானக்கும்மி முதலியன எழுதியவர்.

48) மோகன் ராய், ராஜாராம் (1774 - 1833)

1828ம் ஆண்டு பிரம்ம சமாஜத்தைத் தோற்று வித்தவர். உபநிடதங்கள் வழிநின்று இந்து சமயத்திற்கு மறுமலர்ச்சி ஊட்டியவர்.

49. சுவாமி ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் (1834 - 1886)

கல்கத்தாவுக்கு அண்மையிலுள்ள காளிகோயில் ஒன்றிலே தேவி உபாசகராக வாழ்ந்த அநுபூதிமான். இரவது பெயராலே தோன்றியதே இராமகிருஷ்ண மடாலயம். பண்டைய இந்து சமய உண்மைகளை எளிய நடையிலே சிறிய கதைகள், போதனைகள் மூலம் எடுத்து விளக்கியவர். சமரச சன்மார்க்கத்தை வற்புறுத்தியவர்.

50) வித்தியாசாகர், ஈஸ்வர சந்திர (1820 - 1891)

வங்காள வசன நடையின் தந்தை எனப்படுவர். கல்வி நூல்களும் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களும் பெருமளவில் எழுதியவர். 'தத்துவபோதினி பத்திரிகை' என்ற புகழ் பெற்ற பத்திரிகையை 1839ம் ஆண்டு முதல் நடத்தியவர்.

51) விநாயகமூர்த்தி செட்டியார். வண்ணார்பண்ணை, சி. (- 1876)

கதிரை யாத்திரை விளக்கம் இயற்றியவர்.

52) சுவாமி விவேகானந்தர் (1862 - 1902)

இந்து சமயத்தினைப் பிற்காலத்திலே மேனாட்டிற் பரப்பிய சுவாமியவர்கள் இம்மண்ணில்கிலே தோன்றி 17 வருடங்களாகும் போது நாவலரவர்கள் வியோக மடைந்தார்.

53) வேதநாயகம்பிள்ளை, மாயூரம், (1826 - 1889)

திருச்சி மாவட்டத்தினர். கிறித்தவர். பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் (1876), சர்வ சமய சமரக் கீர்த்தனை (1878) முதலியனவற்றை இயற்றியவர்.

நாவலர் நூல்கள்

I. நாவலர்வர்கள் வெளியிட்ட நூல்கள்

அ

- 1.கோயிற்புராணம்
- 2.கந்தபுராணம் (1886)
- 3.சேது புராணம் (1866)
- 4.பெரியபுராணம்
- 5.பாரதம்
- 6.கந்தரலங்காரம்
- 7.கந்தரனுபூதி
- 8.அருணகிரிநாதர் திருவகுப்பு (1867)
- 9.திருச்செந்தூரகவல்
- 10.சிதம்பரமும்மணிக்கோவை
- 11.நால்வர் நான்மணி மாலை
- 12.குளத்தூர் அமுதாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழ்
- 13.பட்டணத்துப் பிள்ளையார் பாடல்
- 14.மறைசையந்தாதி
- 15.திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
- 16.விநாயககவசம்
- 17.சிவகவசம்
- 18.சத்திகவசம்
- 19.பதினொராம் திருமுறை (1869)
- 20.ஏரெழுபது
- 21.திருக்கை வழக்கம்

ஆ

- 22.கோயிற்புராணவுரை (1868)
- 23.சைவசமய நெறியுரை (1868)
- 24.திருமுருகாற்றுப் படையுரை
- 25.திருச்செந்தினிரோட்டக யமகவந்தாதியுரை (1861)
- 26.சிவதருமோத்தரவுரை
- 27.மருதாரந்தாதியுரை
- 28.உபநிடதவுரை
29. திருக் கோவையார் மூலமும் நச்சினார்க்கினியருரையும் (1860)
- 30.கொலைமறுத்தல் மூலமும் சிதம்பர சுவாமிகளுரையும் (1851)
- 31.திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகருரையும் (1861)
- 32.சௌந்தரியலகரியுரை (1849)

இ

- 33.பெரியபுராண வசனம் (1852)
- 34.சிதம்பரமான்மியம்

ஈ

- 35.சைவ வினாவிடை, முதற்புத்தகம்
- 36.சைவவினாவிடை, இரண்டாம் புத்தகம்
- 37.சிவாலய தரிசன விதி
- 38.புட்பவிதி

- 39.அனுட்டானவிதி, முதற்புத்தகம்
- 40.அனுட்டான விதி, இரண்டாம் புத்தகமும் குருவாக்கியமும்

உ

- 41.சுப்பிரபோதம்
- 42.சைவதூண பரிகாரம் (1854)
- 43.யாழ்ப்பாணச் சமய நிலை (1872)

ஊ

- 44.முதற் பாலபாடம்
- 45.இரண்டாம் பாலபாடம்
- 46.மூன்றாம் பாலபாடம் (நான்காம் பாலபாடம்)
- 47.இலங்கைப் பூமிசாத்திரம்

எ

- 48.இலக்கண வினாவிடை, இரண்டாம் புத்தகம்
- 49.இலக்கணச் சுருக்கம்.
- 50.நன்னூற் கண்டிகையுரை
- 51.நன்னூல் விருத்தியுரை (1851)
- 52.இலக்கணக் கொத்து (1866)
- 53.இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி (1866)
- 54.தொல்காப்பிய சூத்திர விருத்தி (1866)
- 55.பியோக விவேகவுரை
- 56.உபமான சங்கிரகம்
- 57.இரத்தினச் சுருக்கம்
- 58.சூடாமணி நிகண்டுரை (1849)
- 59.தருக்க சங்கிரகம் (1861)
- 60.தொல்காப்பியம் சேனாவரையம் (பரிசோதித்தது)

II. நாவலர்வர்கள் பதிப்பிக்கத் தொடங்கி முடிவுறாதவை

- 61.பெரியபுராண சூசனம்
- 62.கந்தபுராண வசனம்
- 63.திருவிளையாடற்புராண வசனம்

III. நாவலர்வர்கள் பதிப்பிக்கும் பொருட்டு எழுதி முடித்தவைகள்

- 64.சிவராத்திரி புராணம்
- 65.திருவிளையாடற் புராணம்
- 66.நைடதவுரை
- 67.சிவஞானபோதச் சிற்றுரை
- 68.நன்னூல் விருத்தியுரை, 2ஆம் பதிப்பு
- 69.அனுட்டான விதி, மூன்றாம் புத்தகம்
- 70.சிவபூசா விதி
- 71.சிராத்த விதி
- 72.போசன விதி
- 73.குரு சிஷ்யர் கிரமம் (தொடர்ச்சி 24ஆம் பக்கம்)

பிரதமவிருந்தினர் திருமதி ச.காங்கேயன் பரிசில் வழங்குகின்றார்.

ஆசிரியமணி அ.பஞ்சாட்சரம் வர வேற்புரை நிகழ்த்துகின்றார்.

முதலாம் பரிசு	-	தங்கப்பதக்கம்
இரண்டாம் பரிசு	-	வெள்ளிப்பதக்கம்
மூன்றாம் பரிசு	-	வெண்கலப்பதக்கம்

சைவபரிபாலன சபையாரால் 14.11.2004 ஞாயிற்றுக்கிழமை நடாத்தப்பட்ட பேச்சுப்போட்டியில் பரிசுபெற்றோர் விபரம்

கீழ்ப்பிரிவு

செல்வி ஜெயராசா ஜெயமாருதி	கீளி/இராமநாதபுரம் ம.வி.	1 ஆம் இடம்
செல்வன் கனகநாயகம் உஷாந்தன்	யாழ்/இந்துக் கல்லூரி	2 ஆம் இடம்
செல்வி அ. கிறோமி	யா/வேம்படி மகளிர் கல்லூரி	2 ஆம் இடம்

மத்திய பிரிவு

செல்வி ஹம்சீனி கேதீஸ்வரக்குருக்கள்	யா/வேம்படி மகளிர் கல்லூரி	1 ஆம் இடம்
செல்வன் யோ.சுதாகரன்	யா/யூனியன் கல்லூரி	2 ஆம் இடம்
செல்வி கிமாஜினி வீரவாகு	யா/ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரி	3 ஆம் இடம்

மேற்பிரிவு

செல்வி புஷ்பனா பேரம்பலம்	யா/வேம்படி மகளிர் கல்லூரி	1 ஆம் இடம்
செல்வன் தெய்வேந்திரன் செந்தூரன்	யா/சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி	2 ஆம் இடம்
செல்வி தாரணி ஸ்ரீபாலச்சந்திரன்	யா/இந்து மகளிர் கல்லூரி	3 ஆம் இடம்

கட்டுரைப் போட்டியில் பரிசு பெற்றவோர் விபரம்

செல்வி துவாரகா சீவலிங்கம் (12)	கீளி/இராமநாதபுரம் ம.வி.	1 ஆம் இடம்
செல்வி நாகராசா யமுனா (13)	யா/கொடிகாமம் திருநாவுக்கரசு ம.வி.	2 ஆம் இடம்
செல்வி ரிஷிகா யோகநாதன் (13)	யா/மானப்பாய் மகளிர் கல்லூரி	3 ஆம் இடம்

(22ஆம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

- 74.புசைக்கிடம் பண்ணும் விதி
- 75.தருப்பண விதி
- IV. நாவலர்வர்கள் பதிப்பிக்கும் பொருட்டு எழுதத் தொடங்கியவைகள்
- 76.தேவாரம்
- 77.இரகுவம்மிசம்
- 78.உபதேச காண்டம்
- 79.இலக்கண வினாவிடை, முதற்பத்தகம்
- 80.அகராதி (தமிழ்)
- 81.அகராதி (சமஸ்கிருதம், தமிழ்)
- 82.அகராதி (இங்கிலிஷ், தமிழ்)
- 83.தருக்க பரிபாசை
- 84.சமஸ்கிருத வியாகரண சாரம்.

- 6. நாவலர் நடைப்பாங்கு, சி.சரவணனார்.
- 7. நாவலர் நினைவு மலர்
கா.பொ.இரத்தினம் அவர்கள் தொகுத்தது, ஈழகேசரி நா.பொன்னையா அவர்கள் வெளியிட்டது, சுன்னாகம் திருமகள் அச்சியந்திரசாலையிலே 1938ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டது.
- 8. நாவலர் பெருமான்
யோகி சுத்தானந்த பாரதியார் எழுதியது, புதுச்சேரி புதுபுக நிலையம் வெளியிட்டது, புதுச்சேரி ஸ்ரீ அரவிந்தாஸ்ரம் அச்சுக்கூடத்தில் 1948ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டது.
- 9.Arumukha Navalar
S.Sivapathasundaram, Printed at the Jaffna Saiva Prakasa Press (1950)
- 10. நாவலர் பெருமான்
கா.மாயாண்டிபாரதி எழுதியது, சென்னை பழனிப்பா பிரதர்ஸ் வெளியிட்டது, சென்னை ஏசியன் ப்ரிண்டர்ஸ் என்னும் அச்சுக்கூடத்தில் 1955ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டது.
- 11. நாவலர் சமயப்பணி
சி.சீவரத்தினம் அவர்கள் எழுதியது, வண்ணார் பண்ணை. யாழ்ப்பாணம் சைவப்பிரகாச அச்சியந்திர சாலையிலே 1962ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டது.
- 12.ஆறுமுகநாவலர் கதை
நாரா.நாச்சியப்பன் எழுதியது, சென்னை வலம்புரி பதிப்பகம் வெளியிட்டது, சென்னை ஐடியல் ப்றிண்டர்ஸ் என்னும் அச்சுக்கூடத்தில் 1964ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டது.
- 13.Srila Sri Arumuga Navalar, the Champion Reformer of the Hindus A BioGraphical Study
Written by V.Muttucumaraswamy, Published in 1965
- 14.நாவலர்
பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை எழுதியது, யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலன சபை வெளியிட்டது, யாழ்ப்பாணம் சைவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலையிலே 1968ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டது
- 15. நாவலர் பணிகள்
ச.தனஞ்சயராசசிங்கம், 1969ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நாவலரைப் பந்த்ய நூல்கள்:

- 1. ஸ்ரீலஸ்ரீ நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம்
வண்ணார்பண்ணை வே.கனகரத்தின உபாத்தியாயர் எழுதியது, யாழ்ப்பாணம் சைவப்பிரகாசயந்திர சாலையிற் சித்திரபானுவருடம் ஐப்பசிமாதம் (1882) அச்சிடப்பட்டது. இரண்டாம் பதிப்பு, யாழ்ப்பாணம் நாவலர் நூற்றாண்டு விழாச் சபையினராற் சுன்னாகம் திருமகள் அழுத்தகத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது (1968)
- 2. யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம்
சிவகாசி இ.அருணாசலக் கவிராயர் எழுதியது, சென்னை அல்பீனியன் அச்சுக்கூடத்திலே 1898ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டது. இரண்டாம் பதிப்பு, மட்டுவில் சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களாற் பருத்தித்துறை கலாநிதி யந்திரசாலையிலே 1934ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டது.
- 3. ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் சரித்திரச் சுருக்கமும் அவர்கள் இயற்றியருளிய தனிப் பாமாலையும்
சி.செல்லையாபிள்ளை எழுதியது, 1914ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டது.
- 5. நாவலர் வசனநடை
பிரமஸ்ரீ சோ.ராமஸ்வாமி சர்மா அவர்களால் எழுதப்பட்டது. கொழும்பு ராபர்ட் அச்சியந்திர சாலையிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது. முதலாம் பதிப்பு, 14-11-1932

சேரல்:

திரு...க...சிவராமலிங்கம்...
28...கிமர...சுவாமி...
யாழ்ப்பாணம்...

இந்துசாதனம்.
450கே.கே.எஸ் விதி.
யாழ்ப்பாணம்.

